

32004L0039

L 145/1

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

30.4.2004

DIREKTIVA 2004/39/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 21. aprila 2004****o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽³⁾,v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Namen Direktive Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev ⁽⁵⁾ je bil, vzpostaviti razmere, v katerih bi pooblašene investicijske družbe in banke lahko zagotavljale navedene storitve ali ustanovljale podružnice v drugih državah članicah na podlagi dovoljenja in nadzora s strani matične države. Zaradi tega je bil cilj navedene direktive uskladiti začetne zahteve glede dovoljenj in poslovanja investicijskih družb, vključno s pravili o vodenju poslov. Urejala je tudi usklajevanje nekaterih pogojev, ki veljajo za delovanje reguliranih trgov.

(2) V zadnjih letih postaja več vlagateljev aktivnih na finančnih trgih in na voljo imajo še bolj kompleksno široko paleto storitev in instrumentov. Glede na ta razvoj bi moral zakonodajni okvir Skupnosti zajemati celotno paleto dejavnosti v zvezi z investiranjem. S tem namenom je treba zagotoviti potrebno stopnjo uskladitve, da bi lahko vlagateljem ponudili visoko raven zaščite in investicijskim podjetjem omogočili opravljanje storitev v vsej Skupnosti, ki je enotni trg, na podlagi nadzora, ki ga opravlja matična država. Glede na zgoraj navedeno bi morali Direktivo 93/22/EGS nadomestiti z novo direktivo.

(3) Zaradi naraščajoče odvisnosti vlagateljev od osebnih priporočil je treba ustrezno vključiti investicijsko svetovanje kot investicijsko storitev, za katero je potrebno dovoljenje.

(4) Na seznam finančnih instrumentov je ustrezno vključiti nekatere izvedene finančne instrumente na blago in druge, ki so oblikovani in s katerimi se trguje na tak način, da se sprožajo ureditvena vprašanja, primerljiva s tradicionalnimi finančnimi instrumenti.

(5) Treba je vzpostaviti celovit ureditveni režim, ki bo veljal za opravljanje transakcij s finančnimi instrumenti, ne glede na načine trgovanja, na katere se take transakcije sklepajo, da bi zagotovili visoko kakovost opravljanja investicijskih transakcij in vzdrževali integriteto in splošno učinkovitost finančnega sistema. Določiti je treba koherenten in na tveganje občutljiv okvir za urejanje glavnih vrst ureditev naročanja in izvajanja, ki se trenutno uporabljajo na evropskem finančnem trgu. Treba je priznati nastanek nove generacije sistemov organiziranega trgovanja poleg reguliranih trgov, za katere bi morale veljati obveznosti, namenjene ohranjanju učinkovitega in pravilnega delovanja finančnih trgov. Z namenom vzpostavitve sorazmerni ureditveni okvir je treba zagotoviti vključitev nove investicijske storitve v zvezi z delovanjem MTF.

⁽¹⁾ UL C 71 E, 25.3.2003, str. 62.

⁽²⁾ UL C 220, 16.9.2003, str. 1.

⁽³⁾ UL C 144, 20.6.2003, str. 6.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 25. septembra 2003 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 8. decembra 2003 (UL C 60 E, 9.3.2004, str. 1), Stališče Evropskega parlamenta z dne 30. marca 2004 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. aprila 2004.

⁽⁵⁾ UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

- (6) Uvesti je treba opredelitvi reguliranega trga in MTF in ju dobro uskladiti, tako da bosta odražali dejstvo, da oba predstavljata sredstvo za organizirano trgovanje. Opredelitvi bi morali izključevati dvostranske sisteme, v katerih se investicijsko podjetje udeležuje vsakega posla za lastni račun in ne kot pogodbeni stranka, ki brez tveganja posreduje med kupcem in prodajalcem. Izraz „sistem“ zajema vse trge, ki jih sestavlja niz pravil in trgovalna platforma, ter vse tiste, ki delujejo samo na podlagi niza pravil. Za regulirane trge in MTF ni obvezno, da imajo „tehnični“ sistem za usklajevanje naročil. Trg, sestavljen samo iz niza pravil, ki veljajo za vidike v zvezi s članstvom, sprejetjem instrumentov v trgovanje, trgovanjem med člani, poročanjem in, kjer je ustrezno, obveznostmi glede preglednosti, je regulirani trg ali MTF v smislu te direktive in za transakcije, sklenjene v okviru teh pravil se šteje, da so sklenjene v okviru sistemov reguliranega trga ali MTF. Izraz „nakupni in prodajni interesi“ je treba razumeti v širšem pomenu in zajema naročila, ponudbe in navedbe interesov. Zahteva, da je treba interese znotraj sistema povezovati s pomočjo pravil, ki niso diskrecijska, in ki jih postavi upravljavec sistema, pomeni, da so povezani v okviru pravil sistema ali s pomočjo protokolov sistema ali internih operativnih postopkov (vključno s postopki, ki se izvajajo s pomočjo računalniške programske opreme). Izraz „pravila, ki niso diskrecijska“ pomeni, da ta pravila investicijskemu podjetju, ki upravlja MTF, ne dopuščajo nobene svobode glede medsebojnega vplivanja interesov. Opredelitve zahtevajo, da se interesi povezujejo na tak način, da pride do pogodbe, kar pomeni, da se izvajanje opravi v okviru pravil sistema ali s pomočjo protokolov sistema ali po internih operativnih postopkih.
- (7) Namen te direktive je zajeti podjetja, katerih redna dejavnost ali poklic je opravljanje investicijskih storitev ali/in investicijskih dejavnosti na profesionalni podlagi. Njeno področje uporabe naj torej ne bi zajemalo oseb z drugačno poklicno dejavnostjo.
- (8) Področje uporabe te direktive ne bi smelo zajemati oseb, ki upravljajo svoje lastno premoženje in podjetja ter ne opravljajo investicijskih storitev in/ali investicijskih dejavnosti, razen poslovanja za lastni račun, razen če so ustvarjalci trga ali če organizirano, pogosto in sistematično poslujejo za lastni račun izven reguliranega trga ali MTF, pri čemer zagotavljajo sistem, dostopen tretjim strankam, da bi lahko z njimi poslovale.
- (9) Izraz „osebe“ v besedilu se nanaša tako na fizične kot na pravne osebe.
- (10) Zavarovalnice, dejavnosti katerih ustrezno spremljajo pristojni organi za nadzor skrbnega in varnega poslovanja in za katere veljajo Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije ⁽¹⁾ Prva direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ⁽²⁾ in Direktiva Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ⁽³⁾, je treba izključiti.
- (11) Ta direktiva ne bi smela zajemati oseb, ki ne opravljajo storitev za tretje osebe, temveč njihovo poslovanje zajema opravljanje investicijskih storitev samo za njihova matična podjetja, za njihova hčerinska podjetja ali za druga hčerinska podjetja njihovih matičnih podjetij.
- (12) Tudi osebe, ki v okviru svoje poklicne dejavnosti opravljajo investicijske dejavnosti samo priložnostno, bi morale biti izključene iz področja uporabe te direktive, pod pogojem da je dejavnost urejena in da zadevna pravila ne prepovedujejo priložnostnega opravljanja investicijskih storitev.
- (13) Osebe, ki opravljajo investicijske storitve, ki zajemajo samo upravljanje programov udeležbe zaposlenih, in ki tako ne opravljajo investicijskih storitev za tretje osebe, ne bi smele biti zajete v tej direktivi.
- (14) Iz področja uporabe te direktive je treba izključiti centralne banke in druga telesa, ki opravljajo podobne funkcije, ter javna telesa, ki so zadolžena za upravljanje javnega dolga ali ki posredujejo pri upravljanju javnega dolga, kar zajema tudi njegovo investiranje, razen teles, ki so delno ali v celoti v državni lasti in katerih vloga je komercialna ali povezana s pridobivanjem deležev.
- (15) Iz področja uporabe te direktive je treba izključiti kolektivne investicijske podjeme in pokojninske sklade, usklajene na ravni Skupnosti ali ne, in depozitarje ali poslovo-
vodie takih podjetij, saj zanje veljajo posebna pravila, ki so neposredno prilagojena njihovim dejavnostim.
-
- ⁽¹⁾ UL 56, 4.4.1964, str. 878/64. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1972.
- ⁽²⁾ UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES.
- ⁽³⁾ UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

- (16) Da bi zadevna oseba lahko koristila izjeme glede na to direktivo, mora stalno izpolnjevati pogoje, določene za take izjeme. Zlasti če oseba opravlja investicijske storitve ali investicijske dejavnosti in je izvzeta iz te direktive, ker so take storitve ali dejavnosti njene pomožne dejavnosti gledano na ravni skupine, zanjo ne bi smela več veljati izjema v zvezi s pomožnimi storitvami, če zagotavljanje takih storitev ali dejavnosti ni več pomožna dejavnost glede na glavno dejavnost.
- (17) Osebe, ki opravljajo investicijske storitve in/ali investicijske dejavnosti, za katere velja ta direktiva, bi morale imeti dovoljenje svojih matičnih držav članic, da bi zaščitili vlagatelje in stabilnost finančnega sistema.
- (18) Za kreditne institucije, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾, ne bi smelo biti potrebno še eno dovoljenje v okviru te direktive za opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih dejavnosti. Če se kreditna institucija odloči opravljati investicijske storitve ali investicijske dejavnosti, bi moral pristojni organ pred izdajo dovoljenja preveriti, ali je ta institucija v skladu z zadevnimi določbami te direktive.
- (19) V primeru, da investicijsko podjetje občasno opravlja eno ali več investicijskih storitev, za katere njegovo dovoljenje ne velja, ali opravlja eno ali več investicijskih dejavnosti, za katere njegovo dovoljenje ne velja, ne bi smelo potrebovati dodatnega dovoljenja v okviru te direktive.
- (20) Za namene te direktive bi morale prejetje in posredovanje naročil zajemati tudi povezovanje dveh ali več vlagateljev in s tem omogočanje transakcije med temi vlagatelji.
- (21) V kontekstu bližnje revizije okvira kapitalske ustreznosti v Baslu II države članice priznavajo potrebo po ponovni proučitvi, ali je za investicijska podjetja, ki izvršujejo naročila strank s hkratnim nakupom in prodajo za lastni račun, treba šteti, da delujejo kot naročniki in da morajo zanje zato veljati dodatne ureditvene zahteve glede kapitala.
- (22) Načeli vzajemnega priznavanja in nadzora s strani matične države članice zahtevata, da pristojni organi držav članic ne izdajo dovoljenja ali ga odvzamejo, če dejavniki, kot so vsebina poslovnih načrtov, geografska porazdelitev ali dejansko izvajane dejavnosti, jasno kažejo, da se je investicijsko podjetje odločilo za zakonodajni sistem ene od držav članic, da bi se izognila strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na ozemlju katere namerava opravljati ali opravlja večji del svojih dejavnosti. Investicijsko podjetje, ki je pravna oseba, bi moralo pridobiti dovoljenje v državi članici, v kateri ima registrirani sedež. Investicijsko podjetje, ki ni pravna oseba, bi moralo pridobiti dovoljenje v državi članici, v kateri ima glavno upravo. Poleg tega bi morale države članice zahtevati, da ima investicijsko podjetje glavno upravo vedno v matični državi članici in da dejansko deluje tam.
- (23) Investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v svoji matični državi članici, bi moralo imeti pravico do zagotavljanja investicijskih storitev ali opravljanja investicijskih dejavnosti v celi Skupnosti, ne da bi ji bilo treba zahtevati ločeno dovoljenje s strani pristojnega organa v državi članici, v kateri želi zagotavljati take storitve ali opravljati take dejavnosti.
- (24) Ker so nekatera investicijska podjetja izvzeta iz nekaterih obveznosti v skladu z Direktivo Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij ⁽²⁾, bi moralo biti zanje obvezno, da imajo minimalni obseg kapitala ali zavarovanje poklicne odgovornosti ali kombinacijo obojega. Pri prilagajanju obsega tega zavarovanja bi bilo treba upoštevati prilagajanje v okviru Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju ⁽³⁾ To posebno obravnavanje za namene kapitalske ustreznosti ne bi smelo posegati v morebitne odločitve glede ustreznega obravnavanja teh družb v okviru bodočih sprememb zakonodaje Skupnosti o kapitalski ustreznosti.
- (25) Ker bi moralo biti področje urejanja skrbnega in varnega poslovanja omejeno na subjekte, ki zaradi tega, ker poklicno vodijo knjige naročil, predstavljajo vir tveganja pogodbene stranke za druge udeležence na trgu, bi morali biti subjekti, ki poslujejo za lastni račun s finančnimi instrumenti, vključno z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, za katere velja ta direktiva, in tisti, ki opravljajo investicijske storitve z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago za stranke svojega glavnega posla kot pomožno dejavnostjo svoji glavni dejavnosti gledano na ravni skupine, pod pogojem, da ta glavni posel ni zagotavljanje investicijskih storitev v smislu te direktive, izključeni iz področja uporabe te direktive.

⁽¹⁾ UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES.

⁽²⁾ UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES.

⁽³⁾ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

- (26) Za zaščito vlagateljeve lastninske pravice in drugih podobnih pravic glede vrednostnih papirjev in njegovih pravic glede sredstev, zaupanih družbi, bi morale biti zlasti te pravice ločene od pravic družbe. Vseeno pa to načelo ne bi smelo družbi preprečevati, da bi poslovala v svojem imenu, vendar za račun vlagatelja, če to zahteva sama narava transakcije in se s tem strinja vlagatelj, na primer pri posojanju vrednostnih papirjev.
- (27) Če stranka v skladu z zakonodajo Skupnosti in zlasti Direktivo 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju ⁽¹⁾ prenese celotno lastništvo finančnih instrumentov ali sredstev na investicijsko družbo z namenom zavarovati ali drugače kriti obstoječe ali prihodnje, dejanske, možne ali pričakovane obveznosti, se za te finančne instrumente ali sredstva tudi ne sme šteti, da pripadajo stranki.
- (28) Postopki za izdajo dovoljenj podružnicam investicijskih podjetij, ki so dovoljenja pridobila v tretjih državah, v Skupnosti, bi morali za taka podjetja veljati še naprej. Take podružnice ne bi smele imeti svobode opravljanja storitev v skladu z drugim odstavkom člena 49 Pogodbe ali pravice do ustanovitve v državah članicah, razen v tisti, v kateri so ustanovljene. Za primere, ko Skupnost ni zavezana z nobenimi dvostranskimi ali večstranskimi obveznostmi, je ustrezno določiti postopek za zagotovitev, da so investicijska podjetja iz Skupnosti deležna vzajemnega obravnavanja v zadevnih tretjih državah.
- (29) Naraščajoča paleta dejavnosti, s katerimi se hkrati začnejo ukvarjati številne družbe, je povečala možnost nasprotja interesov med takimi različnimi dejavnostmi in interesi njihovih strank. Zato je treba določiti pravila za zagotovitev, da taka nasprotja ne škodujejo interesom njihovih strank.
- (30) Treba bi bilo šteti, da se storitev zagotovi na pobudo stranke, razen če jo stranka zahteva kot odziv na posamezniku prilagojeno sporočilo s strani ali v imenu družbe, ki vsebuje vabilo ali naj bi vplivalo na stranko v zvezi z nekim finančnim instrumentom ali neko transakcijo. Za storitev se lahko šteje, da je zagotovljena na pobudo stranke, ne glede na to, da jo stranka zahteva na podlagi kakršnega koli sporočila, ki vsebuje reklamo za finančne instrumente ali ponudbo zanje na kakršen koli način, in ki je po svoji naravi splošna in je naslovljena na javnost ali večjo skupino ali kategorijo strank ali potencialnih strank.
- (31) Eden od ciljev te direktive je zaščititi vlagatelje. Ukrepi za zaščito vlagateljev bi morali biti prilagojeni značilnostim posamezne kategorije vlagateljev (majhni vlagatelji, poklicne stranke in pogodbene stranke).
- (32) Z odstopanjem od načela izdajanja dovoljenj, nadzora in uveljavljanja obveznosti v zvezi z delovanjem podružnic s strani matične države je ustrezno, da pristojni organ države članice gostiteljice prevzame odgovornost za uveljavljanje nekaterih obveznosti iz te direktive v zvezi s posli, ki se izvajajo prek podružnic na ozemlju, na katerem se nahaja podružnica, saj je ta organ najbližje podružnici in je v boljšem položaju za odkrivanje in poseganje v zvezi s kršitvami pravil, ki veljajo za poslovanje podružnic.
- (33) Treba je predpisati učinkovito obveznost „najboljše izvedbe“ za zagotovitev, da investicijska podjetja izvajajo naročila strank pod pogoji, ki so za stranko najugodnejši. Ta obveznost bi se morala nanašati na družbo, ki ima do stranke pogodbene ali posredniške obveznosti.
- (34) Lojalna konkurenca zahteva, da mora biti udeležencem na trgu in vlagateljem omogočena primerjava cen, ki jih morajo objaviti mesta trgovanja (tj. regulirani trgi, MTF in posredniki). Zaradi tega se priporoča, da države članice odstranijo vse ovire, ki bi lahko preprečile združevanje zadevnih informacij na evropski ravni in njihovo objavljanje.
- (35) Ob vzpostavljanju poslovnega odnosa s stranko bi lahko investicijska podjetja od stranke ali potencialne stranke zahtevala, da hkrati privoli v izvedbeno politiko ter v možnost, da se njena naročila izvajajo izven reguliranih trgov ali MTF.
- (36) Za osebe, ki zagotavljajo investicijske storitve za račun več kot enega investicijskega podjetja, se ne bi smelo šteti, da so vezani zastopniki, temveč da so investicijska podjetja, če zanje velja opredelitev iz te direktive, razen nekaterih oseb, ki so lahko izvzeta.
- (37) Ta direktiva ne bi smela posegati v pravico vezanih zastopnikov, da opravljajo dejavnosti, za katere veljajo druge direktive, in sorodne dejavnosti v zvezi s finančnimi storitvami ali proizvodi, za katere ta direktiva ne velja, tudi za račun delov iste finančne skupine.

⁽¹⁾ UL L 168, 27.6.2002, str. 43.

- (38) Ta direktiva ne bi smela zajemati pogojev opravljanja dejavnosti izven prostorov investicijskega podjetja (prodaja od vrat do vrat).
- (39) Pristojni organi držav članic ne bi smeli registrirati ali bi morali razveljaviti registracijo, če dejansko opravljane dejavnosti jasno kažejo, da se je vezani zastopnik odločil za zakonodajni sistem ene od držav članic, da bi se izognil strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na ozemlju katere namerava opravljati ali opravlja večji del svojih dejavnosti.
- (40) Za namene te direktive bi se moralo za primerne pogodbenne stranke šteti, da delujejo kot stranke.
- (41) Da bi zagotovili uveljavitev pravil o vodenju poslov (vključno s pravili o najboljši izvedbi in obravnavanju naročil strank) v zvezi z vlagatelji, ki so najbolj potrebni take zaščite, in da bi upoštevali dobro uveljavljeno tržno prakso v celi Skupnosti, je ustrezno pojasniti, da se izvajanje poslovnih pravil lahko opusti v primeru transakcij, sklenjenih ali nastalih med primernimi pogodbenimi strankami.
- (42) Glede transakcij med primernimi pogodbenimi strankami bi se morala obveznost razkritja omejenih naročil strank uporabljati samo, če pogodbeni stranka eksplicitno pošilja omejeno naročilo investicijskemu podjetju v izvedbo.
- (43) Države članice ščitijo pravico fizičnih oseb do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾.
- (44) Ob dvojnem cilju zaščititi vlagatelje in zagotoviti nemoteno delovanje trgov vrednostnih papirjev je treba zagotoviti, da se doseže preglednost transakcij in da se pravila, določena za ta namen, uporabljajo za investicijska podjetja, kadar delujejo na trgih. Da bi vlagateljem ali udeležencem na trgu omogočili, da kadar koli ocenijo pogoje za transakcijo z delnicami, o kateri razmišljajo, in nato preverijo okoliščine, v katerih je bila izvedena, bi bilo treba uvesti skupna pravila glede objave podrobnosti o izvedenih transakcijah z delnicami in glede razkritja podrobnosti o trenutnih priložnostih pri trgovanju z delnicami. Ta pravila so potrebna za zagotovitev učinkovite integracije trgov lastniških vrednostnih papirjev držav članic, za spodbujanje učinkovitosti splošnega procesa oblikovanja cen lastniških vrednostnih papirjev in za pomoč pri učinkovitem izvajanju obveznosti „najboljše izvedbe“. Te zadeve zahtevajo celovit režim preglednosti, ki se uporablja za vse transakcije delnic, ne glede na njihovo izvedbo s strani investicijskega podjetja na dvostranski podlagi ali prek reguliranih trgov ali MTF. Zaradi obveznosti investicijskih podjetij iz te direktive, da objavijo ponujeno in povpraševano ceno ter izvedejo naročilo po objavljeni ceni, investicijska podjetja niso oproščena obveznosti, da usmerijo naročilo na drugo izvedbeno mesto, če bi internacionalizacija lahko preprečila, da bi družba delovala v skladu z obveznostjo „najboljše izvedbe“.
- (45) Države članice bi morale biti sposobne uporabljati obveznosti poročanja o transakcijah iz te direktive za finančne instrumente, ki niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu.
- (46) Država članica se lahko odloči, da bo uporabljala zahteve glede preglednosti pred in po trgovanju iz te direktive za finančne instrumente, ki niso delnice. V takem primeru bi se morale te zahteve uporabljati za vsa investicijska podjetja, za katera je zadevna država članica matična država članica, za njihovo poslovanje na ozemlju te države članice in čezmejno poslovanje v okviru svobodnega opravljanja storitev. Uporabljati bi se morale tudi za poslovanje na ozemlju zadevne države članice, ki ga opravljajo na njenem ozemlju ustanovljene podružnice investicijskih podjetij, ki so dovoljenje pridobila v drugi državi članici.
- (47) Investicijska podjetja bi morala vsa imeti enake možnosti vključevanja v regulirane trge v celi Skupnosti ali dostopa do njih. Ne glede na način, na katerega so transakcije trenutno organizirane v državah članicah, je pomembno odpraviti tehnične in pravne omejitve dostopa do reguliranih trgov.
- (48) Za lažji zaključek čezmejnih transakcij je ustrezno zagotoviti dostop investicijskih podjetij do sistemov obračuna in poravnave v celi Skupnosti, ne glede na to, ali so transakcije sklenjene prek reguliranih trgov v zadevnih državah članicah ali ne. Investicijska podjetja, ki se želijo neposredno vključiti v sisteme poravnave držav članic, bi morala izpolnjevati zadevne operativne in poslovne zahteve za članstvo ter izvajati ukrepe v skladu z načelom skrbnega in varnega poslovanja za vzdrževanje nemotene in pravilnega delovanja finančnih trgov.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (49) Dovoljenje za upravljanje reguliranega trga bi moralo biti razširjeno na vse dejavnosti, ki so neposredno povezane z objavljanjem, obdelavo, izvedbo in potrditvijo naročil ter poročanjem o njih od takrat, ko so taka naročila na reguliranem trgu sprejeta, do takrat, ko so posredovana v kasnejši zaključek, in na dejavnosti v zvezi s sprejemanjem finančnih instrumentov v trgovanje. Tu bi morale biti zajete tudi transakcije, sklenjene prek posredovanja ustvarjalcev trga, ki jih imenuje regulirani trg, ter izvajane v okviru sistemov reguliranega trga in v skladu s pravili, ki veljajo za te sisteme. Ne šteje se, da so vse transakcije, ki jih sklenejo člani ali udeleženci reguliranega trga ali MTF, sklenjene v okviru sistemov reguliranega trga ali MTF. Transakcije, ki jih člani ali udeleženci sklenejo dvostransko in ki ne izpolnjujejo obveznosti, določene za reguliran trg ali MTF v okviru te direktive, bi se morale šteti za transakcije, sklenjene izven reguliranega trga ali MTF, za namene opredelitve sistematičnega internalizerja. V takem primeru bi se morala uporabljati obveznost investicijskega podjetja, da objavi zavezujoče ponudbe, če so izpolnjeni pogoji iz te direktive.
- (50) Sistematični internalizerji se lahko odločijo dati dostop do svojih ponudb samo majhnim strankam, samo poklicnim strankam ali obojim. Ne bi jim smelo biti dovoljeno razlikovanje znotraj teh kategorij strank.
- (51) Člen 27 ne obvezuje sistematičnih internalizerjev, da objavljajo zavezujoče ponudbe v zvezi s transakcijami nad standardno tržno velikostjo.
- (52) Če je investicijsko podjetje sistematični internalizer tako za delnice kot za druge finančne instrumente, bi se morala obveznost dajanja ponudbe uporabljati samo za delnice brez poseganja v uvodno izjavo 46.
- (53) Namen te direktive ni zahtevati uporabo pravil o preglednosti pred trgovanjem za transakcije, ki se opravljajo na prostem trgu, katerih značilnosti so tudi, da so priložnostne in neredne ter se izvajajo s pogodbenimi strankami, ki so trgovci na debelo, in so del poslovnega odnosa, za katerega samega so značilni posli nad standardnim tržnim obsegom, in pri katerih se posli opravljajo izven sistemov, ki jih zadevna družba navadno uporablja za svoje poslovanje kot sistematični internalizer.
- (54) Standardna velikost trga za kateri koli razred delnic ne bi smel biti znatno nesorazmeren s katero koli delnico iz tega razreda.
- (55) Pri reviziji Direktive 93/6/EGS bi bilo treba določiti minimalne kapitalske zahteve, ki jih morajo izpolnjevati regulirani trgi za pridobitev dovoljenja, pri čemer bi bilo treba upoštevati posebno naravo tveganj v zvezi s takimi trgi.
- (56) Upravljalci reguliranega trga bi morali biti sposobni upravljati tudi MTF v skladu z zadevnimi določbami te direktive.
- (57) Določbe te direktive v zvezi s sprejetjem instrumentov v trgovanje v skladu s pravili, ki jih določa regulirani trg, ne bi smele posegati v uporabo Direktive 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji ⁽¹⁾ Reguliranemu trgu ne bi smeli preprečiti uporabe strožjih zahtev v zvezi z izdajatelji vrednostnih papirjev ali instrumentov, ki jih obravnava glede sprejetja v trgovanje, kot jih predpisuje ta direktiva.
- (58) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da imenujejo različne pristojne organe za uveljavitev široke palete obveznosti iz te direktive. Taki organi bi morali biti javni zaradi zagotovitve njihove neodvisnosti od gospodarskih nosilcev in zaradi preprečitve nasprotja interesov. Države članice bi morale zagotoviti ustrezno financiranje pristojnega organa v skladu z nacionalno zakonodajo. Imenovanje javnega organa ne bi smelo izključevati prenosa funkcij na odgovornost pristojnega organa.
- (59) Morebitne zaupne informacije, ki jih prejme kontaktna točka ene države članice prek kontaktne točke druge države članice, ne bi smele veljati za popolnoma domače.
- (60) Treba je povečati konvergenco pooblastil pristojnih organov, da bi utrlj pot k enakomerni intenzivnosti uveljavljanja po integriranem finančnem trgu. Splošni minimalni niz pooblastil, skupaj s primernimi viri, bi moral zagotavljati učinkovitost nadzora.

⁽¹⁾ UL L 184, 6.7.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 345, 31.12.2003 str. 64).

- (61) Z namenom zaščiti stranke in brez poseganja v pravico strank do predložitve spora sodišču, je ustrezno, da države članice spodbujajo javna ali zasebna telesa, ustanovljena za izvensodno poravnavanje sporov, naj sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov, ob upoštevanju Priporočila Komisije 98/257/ES z dne 30. marca 1998 o načelih, ki se uporabljajo za telesa, odgovorna za izvensodno poravnavo potrošniških sporov ⁽¹⁾ Pri izvajanju določb glede pritožb in pravnega varstva pri izvensodnih postopkih bi morali države članice spodbujati k uporabi obstoječih mehanizmov čezmejnega sodelovanja, zlasti Mreže za pritožbe v zvezi s finančnimi storitvami (FIN-Net).
- (62) Kakršna koli izmenjava ali prenos informacij med pristojnimi organi, drugimi organi, telesi ali osebami bi morala biti v skladu s pravili o posredovanju osebnih podatkov tretjim državam iz Direktive 95/46/ES.
- (63) Treba je okrepiti določbe o izmenjavi informacij med nacionalnimi pristojnimi organi in okrepiti medsebojne dolžnosti pomoči in sodelovanja. Zaradi naraščajoče čezmejne dejavnosti bi si morali pristojni organi medsebojno zagotavljati ustrezne informacije za opravljanje svojih funkcij, da bi poskrbeli za učinkovito uveljavljanje te direktive, tudi v primerih, ko kršitve ali domnevne kršitve zadevajo organe v dveh ali več državah članicah. Pri izmenjavi informacij je potrebna stroga poklicna molčečnost za zagotovitev nemotenega posredovanja informacij in zaščite pravic posameznikov.
- (64) Na sestanku 17. julija 2000 je Svet ustanovil Odbor modrecev za pravno ureditev evropskih trgov vrednostnih papirjev. V svojem končnem poročilu je Odbor modrecev predlagal uvedbo novih zakonodajnih tehnik na osnovi štiristopenjskega pristopa, ki bi zajemal okvirna načela, izvedbene ukrepe, sodelovanje in uveljavljanje. Stopnja 1, Direktiva, bi se morala omejiti na široka splošna „okvirna“ načela, Stopnja 2 pa bi morala zajemati tehnične izvedbene ukrepe, ki jih sprejme Komisija s pomočjo odbora.
- (65) Resolucija, ki jo je sprejel Evropski svet v Stockholmu 23. marca 2001, podpira končno poročilo Odbora modrecev in predlagani štiri-stopenjski pristop z namenom, da bi postal zakonodajni proces Skupnosti v zvezi z varnostnimi papirji učinkovitejši in preglednejši.
- (66) V skladu z Evropskim svetom v Stockholmu bi bilo treba izvedbene ukrepe stopnje 2 uporabljati pogostejše za zagotovitev, da se lahko tehnične določbe tekoče usklajujejo z dogodki v zvezi s trgom in razvojem, za vse faze dela na stopnji 2 pa bi bilo treba določiti roke.
- (67) Tudi Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2002 o izvajanju zakonodaje v zvezi s finančnimi storitvami je podprla poročilo Odbora modrecev na podlagi slovesne izjave, ki jo je Komisija istega dne dala pred Parlamentom, in pisma z dne 2. oktobra 2001, ki ga je Komisar za notranji trg naslovil na predsednika Odbora Parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve, v zvezi z varovanjem vloge Evropskega parlamenta v tem procesu.
- (68) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, bi morali biti sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (69) Evropski parlament bi moral imeti tri mesece časa od prvega posredovanja osnutka izvedbenih ukrepov, da bi jih lahko proučil in dal svoje mnenje. Vseeno pa bi lahko v nujnih in utemeljenih primerih to obdobje skrajšali. Če v tem obdobju Evropski parlament sprejme resolucijo, bi morala Komisija ponovno proučiti osnutek ukrepov.
- (70) Da bi upoštevala nadaljnji razvoj dogodkov na finančnih trgih, bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročila o uporabi določb v zvezi z zavarovanjem poklicne odgovornosti, področjem uporabe pravil glede preglednosti in možnostjo, da specializirani trgovci z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago pridobijo dovoljenje kot investicijska podjetja.
- (71) Cilj ustvariti integrirani finančni trg, na katerem bi bili vlagatelji učinkovito zaščiteni ter učinkovitost in integriteta celotnega trga zavarovani, zahteva uvedbo skupnih pravnih zahtev, ki se nanašajo na investicijska podjetja, kjer koli v Skupnosti pridobijo dovoljenje, in veljajo za delovanje reguliranih trgov in drugih sistemov trgovanja za preprečitev, da bi nepreglednost ali motnje na enem trgu spodbudile učinkovito delovanje evropskega finančnega sistema kot celote. Ker se ta cilj lahko lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja –

⁽¹⁾ UL L 115, 17.4.1998, str. 31.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za investicijska podjetja in regulirane trge.

2. Naslednje določbe se uporabljajo tudi za kreditne institucije, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2000/12/ES, če opravljajo eno ali več investicijskih storitev in/ali opravljajo investicijske dejavnosti:

- členi 2(2), 11, 13 in 14,
- poglavje II naslova II, razen drugega pododstavka člena 23(2),
- poglavje III naslova II, razen členov 31(2) do 31(4) in 32(2) do 32(6), 32(8) in 32(9),
- členi 48 do 53, 57, 61 in 62, in
- člen 71(1).

Člen 2

Izjeme

1. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) zavarovalnice, kakor so opredeljene v členu 1 Direktive 73/239/EGS, ali zavarovalnice, kakor so opredeljene v členu 1 Direktive 2002/83/ES, ali podjetja, ki opravljajo dejavnosti pozavarovanja in retrocesije, iz Direktive 64/225/EGS;
- (b) osebe, ki zagotavljajo investicijske storitve izključno za svoja matična podjetja, za svoja hčerinska podjetja ali za druga hčerinska podjetja svojih matičnih podjetij;
- (c) osebe, ki zagotovijo investicijske storitve, če je ta storitev zagotovljena naključno v okviru poklicne dejavnosti in je ta dejavnost urejena z zakonskimi ali podzakonskimi določbami ali etičnim kodeksom, ki veljajo za ta poklic in ne izključujejo zagotavljanja te storitve;
- (d) osebe, ki ne opravljajo drugih investicijskih storitev ali dejavnosti kot poslovanja za lastni račun, razen če so to ustvarjalci trga ali če organizirano, pogosto in sistematično poslujejo za lastni račun izven reguliranega trga ali MTF, pri čemer zagotavljajo sistem, dostopen tretjim strankam, da bi lahko z njimi poslovale;
- (e) osebe, ki opravljajo investicijske storitve, ki zajemajo samo upravljanje programov udeležbe zaposlenih;
- (f) osebe, ki opravljajo investicijske storitve, ki zajemajo samo upravljanje programov udeležbe zaposlenih in zagotavljanje investicijskih storitev izključno za njihova matična podjetja, za svoja hčerinska podjetja ali za druga hčerinska podjetja svojih matičnih podjetij;
- (g) člane Evropskega sistema centralnih bank in druga nacionalna telesa, ki opravljajo podobne funkcije, ter druga javna telesa, ki so zadolžena za upravljanje javnega dolga ali ki posredujejo pri upravljanju javnega dolga;
- (h) kolektivne investicijske podjeme in pokojninske sklade, usklajene na ravni Skupnosti ali ne, ter depozitarje in poslovo-
vodje takih podjetij;
- (i) osebe, ki s finančnimi instrumenti poslujejo za lastni račun ali opravljajo investicijske storitve v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami na izvedene instrumente iz oddelka C 10 Priloge I za stranke svoje glavne dejavnosti, pod pogojem, da je to pomožna dejavnost k njihovi glavni dejavnosti gledano na ravni skupine in da glavna dejavnost ni opravljanje investicijskih storitev v smislu te direktive ali bančnih storitev v skladu z Direktivo 2000/12/ES;
- (j) osebe, ki izvajajo investicijsko svetovanje v okviru opravljanja druge poklicne dejavnosti, za katero ta direktiva ne velja, pod pogojem, da izvajanje takega svetovanja ni posebej nagrajeno;
- (k) osebe, katerih glavno dejavnost predstavlja poslovanje s finančnimi instrumenti na blago in/ali izvedenimi finančnimi instrumenti na blago za lastni račun. Ta izjema se ne uporablja, če so osebe, ki za lastni račun poslujejo s finančnimi instrumenti na blago in/ali izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, del skupine, glavna dejavnost katere je zagotavljanje drugih investicijskih storitev v smislu te direktive ali bančnih storitev v skladu z Direktivo 2000/12/ES;
- (l) družbe, ki zagotavljajo investicijske storitve in/ali opravljajo investicijske dejavnosti, ki zajemajo izključno poslovanje za lastni račun na trgih finančnih terminskih pogodb ali opcij ali drugih izvedenih instrumentov in na gotovinskih trgih, z ednim namenom zavarovati položaje na trgih izvedenih instrumentov, ali ki poslujejo za račune drugih članov teh trgov ali za njih ustvarjajo cene in za katere jamčijo klirinški člani teh istih trgov, pri čemer odgovornost za zagotavljanje izvajanja pogodb, ki jih sklenejo take družbe, prevzamejo klirinški člani teh istih trgov;
- (m) združenja, ki jih ustanovijo danski in finski pokojninski skladi z ednim namenom upravljati premoženje pokojninskih skladov članov teh združenj;
- (n) „agenti di cambio“, za dejavnost in funkcije katerih velja člen 201 italijanske zakonodajne odredbe št. 58 z dne 24. februarja 1998.

2. Pravice iz te direktive se ne razširijo na zagotavljanje storitev kot pogodbeni stranka v transakcijah, ki jih izvajajo javna telesa v zvezi z upravljanjem javnega dolga ali člani Evropskega sistema centralnih bank, ki opravljajo svoje naloge, kakor predvidevata Pogodba in Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ali ki opravljajo enakovredne funkcije v skladu z nacionalnimi predpisi.

3. Da bi upoštevala razvoj dogodkov na finančnih trgih in zagotovila enotno uporabo te direktive, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 64(2) glede izjem (c), (i) in (k) opredeli merila za določanje, kdaj se dejavnost šteje za pomožno dejavnost h glavni dejavnosti na ravni skupine, in za določanje, kdaj se dejavnost opravlja priložnostno.

Člen 3

Izbirne izjeme

1. Države članice se lahko odločijo, da te direktive ne uporabljajo za osebe, za katere so matična država članica, in ki:

- jim ni dovoljeno imeti sredstev ali vrednostnih papirjev strank in jim zato ni dovoljeno, da bi se kadar koli zadolžile pri svojih strankah, in
- jim ni dovoljeno zagotavljati kakršnih koli investicijskih storitev, razen sprejemanja in posredovanja naročil za prenosljive vrednostne papirje in enote v kolektivnih investicijskih podjetjih ter izvajanja investicijskega svetovanja v zvezi s takimi finančnimi instrumenti, in
- ki jim je v okviru zagotavljanja te storitve dovoljeno posredovati naročila samo:
 - (i) investicijskim podjetjem s pridobljenim dovoljenjem v skladu s to direktivo;
 - (ii) kreditnim institucijam s pridobljenim dovoljenjem v skladu z Direktivo 2000/12/ES;
 - (iii) podružnicam investicijskih podjetij ali kreditnih institucij, ki so dovoljenje pridobile v tretji državi ter za katere veljajo pravila v skladu z načelom skrbnega in varnega poslovanja in ki ta pravila spoštujejo, če pristojni organi menijo, da so ta pravila vsaj tako stroga, kot tista iz te direktive, Direktive 2000/12/ES ali Direktive 93/6/EGS;
 - (iv) kolektivnim investicijskim podjetjem, ki so pridobili dovoljenje v skladu z zakonodajo države članice, da prodajajo enote javnosti in poslovdjem drugih takih podjetij;

- (v) investicijskim podjetjem s trajnimi sredstvi, kakor so opredeljena v členu 15(4) Druge direktive Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti ⁽¹⁾ vrednostni papirji katerih so uvrščeni na reguliran trg v državi članici ali se z njimi na takem trgu trguje;

pod pogojem, da so dejavnosti teh oseb urejene na nacionalni ravni.

2. Osebe, ki so v skladu z odstavkom 1 izključene iz področja uporabe te direktive, ne morejo svobodno opravljati storitev in/ali dejavnosti ali ustanavljati podružnic, kakor je določeno v členih 31 oz. 32.

Člen 4

Opredelitve

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- 1. „investicijsko podjetje“ je katera koli pravna oseba, katere redna dejavnost ali posel je poklicno opravljanje ene ali več investicijskih storitev za tretje stranke in/ali opravljanje ene ali več investicijskih dejavnosti;

Države članice lahko v opredelitev investicijskih podjetij vključijo podjetja, ki niso pravne osebe, pod pogojem:

- (a) da njihov pravni status zagotavlja stopnjo zaščite interesov tretjih strank, enakovredno stopnji, ki jo zagotavljajo pravne osebe; in
- (b) da so predmet enakovrednega nadzora skrbnega in varnega poslovanja, ki ustreza njihovi pravni obliki.

Vendar se lahko fizična oseba, če opravlja storitve, ki zajemajo posedovanje sredstev ali prenosljivih vrednostnih papirjev tretjih strank, šteje za investicijsko podjetje za namene te direktive samo, če brez poseganja v druge zahteve iz te direktive in Direktive 93/6/EGS izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) zaščiten mora biti lastninska pravica tretjih oseb v zvezi z instrumenti in sredstvi, zlasti v primeru plačilne nesposobnosti podjetja ali njegovih lastnikov, rubeža, pobota ali kakršnega koli drugega ukrepa upnikov podjetja ali njegovih lastnikov;

⁽¹⁾ UL L 26, 31.1.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

- (b) za podjetje morajo veljati pravila za spremljanje plačilne sposobnosti podjetja in njegovih lastnikov;
- (c) letne računovodske izkaze podjetja mora revidirati ena ali več oseb, pooblaščenih v skladu z nacionalno zakonodajo za revidiranje računovodskih izkazov;
- (d) če ima podjetje samo enega lastnika, mora ta poskrbeti za zaščito vlagateljev v primeru prenehanja poslovanja podjetja po njegovi smrti, njegove poslovne nesposobnosti ali kakršnega koli drugega takega primera;
2. „investicijske storitve in dejavnosti“ so katere koli od storitev in dejavnosti s seznama iz oddelka A Priloge I v zvezi s katerim koli od instrumentov s seznama iz oddelka C Priloge I;
- Komisija po postopku iz člena 64(2) določi:
- pogodbe na izvedene finančne instrumente iz oddelka C 7 Priloge I, ki imajo značilnosti drugih izvedenih finančnih instrumentov, ob upoštevanju, med drugim, ali se obračunavajo in poravnavajo prek priznanih klirinških hiš ali so predmet rednih pozivov k doplačilu,
- pogodbe na izvedene finančne instrumente iz oddelka C 10 Priloge I, ki imajo značilnosti drugih izvedenih finančnih instrumentov, ob upoštevanju, med drugim, ali se z njimi trguje na reguliranem trgu ali MTF, se obračunavajo in poravnavajo prek priznanih klirinških hiš ali so predmet rednih pozivov k doplačilu;
3. „pomožne storitve“ so katere koli od storitev s seznama iz oddelka B Priloge I;
4. „investicijsko svetovanje“ je dajanje osebnih priporočil stranki na njeno zahtevo ali na pobudo investicijskega podjetja glede ene ali več transakcij v zvezi s finančnimi instrumenti;
5. „izvajanje naročil v imenu strank“ je delovanje s ciljem sklepanja sporazumov o nakupu ali prodaji enega ali več finančnih instrumentov v imenu stranke;
6. „poslovanje za lastni račun“ je trgovanje z uporabo lastnega kapitala, katerega rezultat je sklenitev transakcij z enim ali več finančnimi instrumenti;
7. „sistematični internalizer“ je investicijsko podjetje, ki organizirano, pogosto in sistematično posluje za lastni račun tako, da izvaja naročila strank izven reguliranega trga ali MTF;
8. „ustvarjalec trga“ je oseba, ki kontinuirano nastopa na finančnih trgih kot pripravljena na poslovanje za lastni račun s kupovanjem in prodajanjem finančnih instrumentov z uporabo svojega lastnega kapitala po cenah, ki jih sama določi;
9. „upravljanje portfeljev“ je upravljanje portfeljev v skladu s pooblastili strank po lastni presoji za vsako stranko posebej, pri čemer taki portfelji zajemajo enega ali več finančnih instrumentov;
10. „stranka“ je katera koli fizična ali pravna oseba, za katero investicijsko podjetje opravlja investicijske ali/in pomožne storitve;
11. „poklicna stranka“ je stranka, ki izpolnjuje merila iz Priloge II;
12. „majhni vlagatelj“ je stranka, ki ni poklicna stranka;
13. „upravljavec trga“ je oseba ali so osebe, ki vodijo in/ali upravljajo dejavnosti na reguliranem trgu. Upravljavec trga je lahko regulirani trg sam;
14. „regulirani trg“ je večstranski sistem, ki ga upravlja in/ali vodi upravljavec trga in ki združuje ali omogoča združevanje več nakupnih in prodajnih interesov tretjih oseb v zvezi s finančnimi instrumenti – znotraj sistema in v skladu s pravili, ki niso diskrecijska – pri čemer pride do pogodbe v zvezi s finančnimi instrumenti sprejetimi v trgovanje v skladu z njegovimi pravili in/ali sistemi ter za katerega je pridobljeno dovoljenje in ki deluje redno in v skladu z določbami naslova III;
15. „večstranski sistem trgovanja (MTF)“ je večstranski sistem, ki ga upravlja investicijsko podjetje ali upravljavec trga in ki združuje več nakupnih in prodajnih interesov tretjih oseb v zvezi s finančnimi instrumenti – znotraj sistema in v skladu s pravili, ki niso diskrecijska – pri čemer pride do pogodbe v skladu z določbami naslova II;
16. „naročilo z omejitvijo“ je naročilo nakupa ali prodaje finančnega instrumenta po navedeni mejni ceni ali bolje in v navedenem obsegu;
17. „finančni instrument“ je eden od instrumentov iz oddelka C Priloge I;
18. „prenosljivi vrednostni papirji“ so tisti razredi vrednostnih papirjev, ki se lahko tržijo na trgu kapitala, razen plačilnih instrumentov, kot so:
- (a) delnice družb in drugi vrednostni papirji, enakovredni delnicam ali deležem v družbah, osebnih družbah ali drugih subjektih ter delniški certifikati;
- (b) obveznice in druge oblike listinjenega dolga, vključno s potrdili o izdanih takih vrednostnih papirjih;
- (c) kateri koli drugi vrednostni papirji, ki dajejo pravico do pridobitve ali prodaje kakršnega koli takega prenosljivega vrednostnega papirja ali ki pripeljejo do gotovinske poravnave, določene glede na prenosljive vrednostne papirje, valute, obrestne mere ali donose, bazične proizvode ali druge indekse ali ukrepe;

19. „instrumenti denarnega trga“ so tisti razred instrumentov, s katerimi se navadno posluje na denarnem trgu, kot so blagajniški zapisi, potrdila o vloženem depozitu in trgovski dokumenti, razen plačilnih instrumentov;
20. „matična država članica“ je:
- (a) v primeru investicijskih podjetij:
- (i) če je investicijsko podjetje fizična oseba, država članica, v kateri se nahaja njena glavna pisarna;
- (ii) če je investicijsko podjetje pravna oseba, država članica, v kateri se nahaja registrirani sedež;
- (iii) če investicijsko podjetje v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, država članica, v kateri se nahaja njena glavna uprava;
- (b) v primeru reguliranega trga država članica, v kateri je registriran regulirani trg, ali, če v skladu z zakonodajo te države članice nima registriranega sedeža, država članica, v kateri se nahaja glavna uprava reguliranega trga;
21. „država članica gostiteljica“ je država članica, ki ni matična država članica in v kateri ima investicijsko podjetje podružnico ali opravlja storitve in/ali dejavnosti, ali država članica, v kateri regulirani trg zagotavlja ustrezno ureditev, s čimer oddaljenim članom ali udeležencem s sedežem v tej državi članici omogoča dostop do trgovanja v svojem sistemu;
22. „pristojni organ“ je organ, ki ga imenuje posamezna država članica v skladu s členom 48, razen če je v tej direktivi določeno drugače;
23. „kreditne institucije“ so kreditne institucije, kakor so opredeljene v Direktivi 2000/12/ES;
24. „družba za upravljanje KNPVP“ je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v Direktivi Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾;
25. „vezani zastopnik“ je fizična ali pravna oseba, ki z neomejeno in brezpogojno odgovornostjo samo enega investicijskega podjetja, v imenu katerega deluje, spodbuja investicijske in/ali pomožne storitve pri strankah ali potencialnih strankah, prejema in posreduje navodila ali naročila strank v zvezi z investicijskimi storitvami ali finančnimi instrumenti, plasira finančne instrumente in/ali svetuje strankam ali potencialnim strankam glede teh finančnih instrumentov ali storitev;
26. „podružnica“ je poslovna enota, ki ni glavna uprava in ki je del investicijskega podjetja, ki nima statusa pravne osebe, ki opravlja investicijske storitve in/ali dejavnosti in ki lahko opravlja tudi pomožne storitve, za katere je dovoljenje pridobilo investicijsko podjetje; vse poslovne enote, ki jih v isti državi članici ustanovi investicijsko podjetje s sedežem v drugi državi članici, se štejejo za eno samo podružnico;
27. „kvalificirani delež“ je kakršen koli neposredni ali posredni delež v investicijskem podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic, kakor je določeno v členu 92 Direktive 2001/34/ES, ali ki omogoča pomembno vplivanje na vodenje zadevnega investicijskega podjetja;
28. „matično podjetje“ je nadrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽²⁾;
29. „hčerinsko podjetje“ je podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS, vključno s katerim koli hčerinskim podjetjem hčerinskega podjetja vrhovnega matičnega podjetja;
30. „obvladovanje“ je nadzor, kakor je opredeljen v členu 1 Direktive 83/349/EGS;
31. „tesne povezave“ pomenijo položaj, v katerem sta dve ali je več fizičnih ali pravnih oseb povezanih prek:
- (a) udeležbe, kar pomeni lastništvo – neposredno ali z obvladovanjem – 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala v družbi;
- (b) obvladovanja, kar pomeni odnos med matičnim podjetjem in hčerinskim podjetjem v vseh primerih iz člena 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS ali podoben odnos med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem, pri čemer se tudi morebitno hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja šteje za hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je na čelu teh podjetij.
- Tudi položaj, v katerem je dve ali več fizičnih ali pravnih oseb stalno povezanih z eno in isto osebo prek odnosa obvladovanja, se šteje za tesno povezavo med takimi osebami.
2. Da bi upoštevala razvoj dogodkov na finančnih trgih in zagotovila enotno uporabo te direktive, lahko Komisija po postopku iz člena 64(2) pojasni opredelitve iz odstavka 1 tega člena.

⁽¹⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 41, 13.2.2002, str. 35).

⁽²⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

NASLOV II**DOVOLJENJE IN POGOJI POSLOVANJA INVESTICIJSKEGA PODJETJA****POGLAVJE I****POGOJI IN POSTOPKI ZA DOVOLJENJE****Člen 5****Zahteva za dovoljenje**

1. Vsaka država članica zahteva, da je za poklicno izvajanje investicijskih storitev ali dejavnosti kot redne dejavnosti ali posla potrebno predhodno dovoljenje v skladu z določbami tega poglavja. Tako dovoljenje izda pristojni organ matične države članice, določen v skladu s členom 48.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice dovolijo kateremu koli upravljavcu trga, da upravlja MTF, pri čemer je treba predhodno preveriti njegovo skladnost z določbami tega poglavja, razen členov 11 in 15.

3. Države članice vzpostavijo register vseh investicijskih podjetij. Ta register je javno dostopen in vsebuje informacije o storitvah in/ali dejavnostih, za katere je investicijsko podjetje pridobilo dovoljenje. Redno se dopolnjuje z zadnjimi podatki.

4. Vsaka država članica mora zahtevati:

- da ima investicijsko podjetje, ki je pravna oseba, svojo glavno upravo v isti državi članici kot registrirani sedež,
- da ima investicijsko podjetje, ki ni pravna oseba, ali investicijsko podjetje, ki je pravna oseba, vendar v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, svojo glavno upravo v državi članici, v kateri dejansko posluje.

5. V primeru investicijskih podjetij, ki izvajajo samo investicijsko svetovanje ali storitev prejetanja ali posredovanja naročil pod pogoji iz člena 3, lahko države članice dovolijo pristojnemu organu, da prenese administrativne, pripravljalne in pomožne naloge v zvezi z izdajo dovoljenja v skladu s pogoji iz člena 48(2).

Člen 6**Obseg dovoljenja**

1. Matična država članica zagotovi, da so v dovoljenju navedene investicijske storitve ali dejavnosti, za opravljanje katerih je investicijsko podjetje pooblaščen. Dovoljenje lahko zajema eno ali več pomožnih storitev iz oddelka B Priloge I. Dovoljenje se v nobenem primeru ne izda samo za opravljanje pomožnih storitev.

2. Investicijsko podjetje, ki želi dovoljenje za razširitev svoje dejavnosti na dodatne investicijske storitve ali dejavnosti ali pomožne storitve, ki niso bile predvidene v prvotnem dovoljenju, predloži zahtevo za razširitev svojega dovoljenja.

3. Dovoljenje je veljavno v celotni Skupnosti in investicijskemu podjetju dovoljuje, da opravlja storitve ali dejavnosti, za katere je pooblaščen, v celi Skupnosti prek ustanovitve podružnice ali s svobodnim opravljanjem storitev.

Člen 7**Postopki za izdajo dovoljenja ali zavrnitev zahtevkov za izdajo dovoljenja**

1. Pristojni organ izda dovoljenje šele takrat, ko je v celoti prepričan, da prosilec izpolnjuje vse zahteve v skladu s predpisi, sprejetimi skladno s to direktivo.

2. Investicijsko podjetje predloži vse informacije, vključno s poslovnim načrtom, ki med drugim navaja vrste predvidenih dejavnosti in organizacijsko strukturo, potrebne pristojnemu organu, da se lahko prepriča o tem, da je investicijsko podjetje v času izdaje začetnega dovoljenja uredila vse potrebno za izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu z določbami tega poglavja.

3. Prosilec je o izdaji ali zavrnitvi izdaje dovoljenja obveščen v šestih mesecih po predložitvi popolnega zahtevka.

Člen 8**Odvzem dovoljenja**

Pristojni organ lahko investicijskemu podjetju odvzame izdano dovoljenje, če to investicijsko podjetje:

- (a) dovoljenja ne uporabi v 12 mesecih, se izrecno odpove dovoljenju ali ni v zadnjih šestih mesecih opravila nobenih investicijskih storitev ali investicijskih dejavnosti, razen če država članica določi, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;
- (b) pridobi dovoljenje z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano, kot je skladnost s pogoji iz Direktive 93/6/EGS;
- (d) hudo in sistematično krši predpise, sprejete v skladu s to direktivo, ki veljajo za pogoje poslovanja investicijskih podjetij;
- (e) spada v katerega koli od primerov, v katerih nacionalna zakonodaja glede zadev izven področja uporabe te direktive določa odvzem.

Člen 9

Osebe, ki dejansko vodijo posle

1. Države članice morajo zahtevati, da so osebe, ki dejansko vodijo posle investicijskega podjetja, dovolj ugledne in dovolj izkušene, da lahko poskrbijo za zdravo in skrbno vodenje investicijskega podjetja.

Če so upravljaec trga, ki želi dovoljenje za upravljanje MTF, in osebe, ki dejansko vodijo posle MTF, iste kot tiste, ki dejansko vodijo posle reguliranega trga, se za te osebe šteje, da izpolnjujejo zahteve iz prvega pododstavka.

2. Države članice morajo od investicijskih podjetij zahtevati, da pristojni organ obvestijo o morebitnih spremembah vodstva, skupaj z vsemi informacijami, ki so potrebne za ocenitev, ali je novo osebje, imenovano za vodenje družbe, dovolj ugledno in dovolj izkušeno.

3. Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja, če se ne more zadovoljivo prepričati, da so osebe, ki bodo dejansko vodile posle investicijskega podjetja, dovolj ugledne ali dovolj izkušene, ali če obstajajo objektivni in dokazljivi razlogi za prepričanje, da predlagane spremembe vodstva družbe predstavljajo nevarnost za njeno zdravo in skrbno vodenje.

4. Države članice zahtevajo, da vodenje investicijskega podjetja prevzameta vsaj dve osebi, ki izpolnjujeta zahteve iz odstavka 1.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice izdajo dovoljenje investicijskim podjetjem, ki so fizične osebe, ali investicijskim podjetjem, ki so pravne osebe in jih vodi ena sama fizična oseba, v skladu z njihovimi ustanovnimi pravili in nacionalno zakonodajo. Države članice morajo vseeno zahtevati vzpostavitev alternativne ureditve za zagotovitev zdravega in skrbnega vodenja takih investicijskih podjetij.

Člen 10

Delničarji in družbeniki s kvalificiranimi deleži

1. Pristojni organi investicijskega podjetja ne smejo izdati dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev ali dejavnosti, dokler niso obveščeni o istovetnostih delničarjev ali družbenikov, neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže in višine teh deležev.

Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi zdravega in skrbnega vodenja investicijskega podjetja ni zadovoljivo prepričan v primernost delničarjev ali družbenikov s kvalificiranimi deleži.

Če med investicijskim podjetjem in drugo fizično ali pravno osebo obstajajo tesne povezave, pristojni organ izda dovoljenje samo, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij pristojnega organa.

2. Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja, če zakoni ali drugi predpisi tretje države, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi ima podjetje tesne povezave, ali težave v zvezi z njihovim uveljavljanjem, preprečujejo učinkovito izvajanje njegovih nadzornih funkcij.

3. Države članice morajo od katere koli fizične ali pravne osebe, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti ali prodati kvalificirani delež investicijskega podjetja, zahtevati, naj najprej v skladu z drugim pododstavkom uradno obvesti pristojni organ o višini posledičnega deleža. Od takih oseb se mora zahtevati tudi, da pristojni organ uradno obvestijo v primeru, da nameravajo povečati ali zmanjšati svoj kvalificirani delež, če bi zaradi tega delež glasovalnih pravic ali kapitala, ki ga imajo, presegel ali padel pod 20 %, 33 % ali 50 % ali če bi zaradi tega investicijsko podjetje postalo ali prenehalo biti njihovo hčerinsko podjetje.

Brez poseganja v odstavek 4 ima pristojni organ do tri mesece od datuma uradnega obvestila o nameravani pridobitvi iz prvega pododstavka časa, da nasprotuje takemu načrtu, če, glede potrebe po zagotovitvi zdravega in skrbnega vodenja investicijskega podjetja, ni zadovoljivo prepričan v primernost oseb iz prvega pododstavka. Če pristojni organ načrtu ne nasprotuje, lahko določi rok za njegovo izvedbo.

4. Če je tisti, ki pridobi delež iz odstavka 3, investicijsko podjetje, kreditna institucija, zavarovalnica ali družba za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, ali matično podjetje investicijskega podjetja, kreditne institucije, zavarovalnice ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ali oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje, kreditno institucijo, zavarovalnico ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, in če bi zaradi te pridobitve podjetje postalo podrejeno podjetje tistega, ki je pridobil delež, ali bi ga ta začel obvladovati, je za oceno pridobitve treba opraviti predhodno posvetovanje iz člena 60.

5. Države članice morajo zahtevati, da mora investicijsko podjetje nemudoma obvestiti pristojni organ, če zve za morebitne pridobitve ali prodaje deležev svojega kapitala, s katerimi deleži presežejo ali padejo pod kateri koli prag iz prvega pododstavka odstavka 3.

Vsaj enkrat letno investicijska podjetja obvestijo pristojni organ tudi o imenih delničarjev in družbenikov s kvalificiranimi deleži ter o velikostih teh deležev, kakor so, na primer, prikazani v informacijah, prejetih na letnih skupščinah delničarjev in družbenikov ali kot posledica skladnosti s predpisi, ki se uporabljajo za podjetja, katerih prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu.

6. Države članice morajo zahtevati, da v primeru, ko bi lahko osebe iz prvega pododstavka odstavka 1 škodljivo vplivale na zdravo in skrbno vodenje investicijskega podjetja, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe za prenehanje takega položaja.

Taki ukrepi so lahko vložitev zahtevka za sodno varstvo in/ali uvedba sankcij proti direktorjem in odgovornim za vodenje ali zadržanje uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deležev, katerih imetniki so zadevni delničarji ali družbeniki.

Podobni ukrepi se sprejmejo v zvezi z osebami, ki ne izpolnjujejo obveznosti zagotovitve predhodnih informacij v zvezi s pridobitvijo ali povečanjem kvalificiranega deleža. Za primer, če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnega organa, države članice ne glede na morebitne druge sankcije predvidijo zadržanje uveljavljanja zadevnih glasovalnih pravic, ničnost oddanih glasov ali izpodbojnost.

Člen 11

Članstvo v pooblaščen odškodninski shemi za vlagatelje

Pristojni organ preveri, da vsak subjekt, ki želi dovoljenje kot investicijsko podjetje, v času izdaje dovoljenja izpolnjuje obveznosti iz Direktive 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje ⁽¹⁾.

Člen 12

Dotirani ustanovitveni kapital

Države članice zagotovijo, da pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če investicijsko podjetje nima dovolj ustanovitvenega kapitala v skladu z zahtevami Direktive 93/6/EGS ob upoštevanju narave zadevnih investicijskih storitev ali dejavnosti.

Do revizije Direktive 93/6/EGS za investicijske družbe iz člena 67 veljajo kapitalske zahteve iz navedenega člena.

Člen 13

Organizacijske zahteve

1. Matične države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da izpolnjujejo organizacijske zahteve iz odstavkov 2 do 8.

2. Investicijsko podjetje vzpostavi primerne politike in postopke, ki zadostujejo za to, da se zagotovi, da podjetje, vključno s poslovodji, zaposlenimi in vezanimi zastopniki, izpolnjuje obveznosti v skladu z določbami te direktive ter upošteva ustrezna pravila, ki veljajo za osebne transakcije takih oseb.

3. Investicijsko podjetje vzdržuje in vodi učinkovito organizacijsko in administrativno ureditev s ciljem sprejeti vse razumne ukrepe za preprečitev, da bi nasprotje interesov, kakor je opredeljeno v členu 18, škodljivo vplivalo na interese strank.

4. Investicijsko podjetje sprejme primerne ukrepe za zagotovitev kontinuitete in pravilnosti opravljanja investicijskih storitev in dejavnosti. S tem namenom investicijsko podjetje uporabi ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke.

5. Če investicijsko podjetje tretji osebi zaupa izvajanje operativnih funkcij, ki so odločilnega pomena za zagotavljanje kontinuiranih in zadovoljivih storitev za stranke ter kontinuirano in zadovoljivo opravljanje investicijskih storitev, mora zagotoviti primerno ukrepanje za preprečitev nepotrebne dodatne operativnega tveganja. Uporaba zunanjih zmogljivosti za izvajanje operativnih funkcij ne sme biti taka, da bi bistveno škodovala kakovosti notranje kontrole in zmožnosti nadzornika, da spremlja, kako družba izpolnjuje svoje obveznosti.

Investicijsko podjetje mora imeti smotrne administrativne in računovodske postopke, mehanizme notranje kontrole, učinkovite postopke za oceno tveganja ter učinkovito kontrolo in zaščitne ukrepe za sisteme obdelovanja informacij.

6. Investicijsko podjetje poskrbi, da se hranijo vse evidence o njegovih storitvah in transakcijah, ki morajo biti zadostne, da pristojnemu organu omogočajo spremljanje skladnosti z zahtevami iz te direktive in zlasti preverjanje, ali investicijsko podjetje izpolnjuje vse obveznosti do strank ali potencialnih strank.

7. Če investicijsko podjetje hrani finančne instrumente, ki pripadajo strankam, mora urediti vse potrebno za zaščito lastninske pravice strank, zlasti v primeru plačilne nesposobnosti investicijskega podjetja, in za preprečitev uporabe strankinih instrumentov za lastni račun, razen z izrecnim dovoljenjem stranke.

⁽¹⁾ UL L 84, 26.3.1997, str. 22.

8. Če investicijsko podjetje hrani sredstva, ki pripadajo strankam, mora urediti vse potrebno za zaščito pravic strank in, razen v primeru kreditnih institucij, preprečitev uporabe sredstev strank za lastni račun.

9. V primeru podružnic investicijskih podjetij pristojni organ države članice, v kateri se nahaja podružnica, brez poseganja v možnost, da ima pristojni organ matične države članice investicijskega podjetja neposredni dostop do zadevnih evidenc, izvrši obveznost iz odstavka 6 v zvezi s transakcijami s strani podružnice.

10. Da bi upoštevala tehnični razvoj na finančnih trgih in zagotovila enotno uporabo odstavkov 2 do 9 Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo konkretne organizacijske zahteve za investicijska podjetja, ki izvajajo različne investicijske storitve in/ali dejavnosti in pomožne storitve ali njihovo kombinacijo.

Člen 14

Trgovanje in zaključek transakcij v okviru MTF

1. Države članice morajo zahtevati, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 13 uvedejo pravila, ki so pregledna in ki niso diskrecijska ter postopke za pošteno in pravilno trgovanje ter uveljavijo objektivna merila za učinkovito izvajanje naročil.

2. Države članice morajo zahtevati, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, uvedejo pregledna pravila glede meril za določanje finančnih instrumentov, s katerimi se lahko trguje v okviru njihovih sistemov.

Države članice zahtevajo, da kjer je ustrezno, investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, zagotovijo ali se zadovoljivo prepričajo o dostopnosti zadostnih javno razpoložljivih informacij, ki njihovim uporabnikom omogočajo oblikovanje investicijske presoje, ob upoštevanju narave uporabnikov in vrste instrumentov, s katerimi se trguje.

3. Države članice zagotovijo, da se členi 19, 21 in 22 ne uporabljajo za transakcije, sklenjene v skladu s pravili, ki veljajo za MTF, med njegovimi člani ali udeleženci ali med MTF in njegovimi člani ali udeleženci v zvezi z uporabo MTF. Vseeno morajo člani ali udeleženci MTF izpolnjevati obveznosti iz členov 19, 21 in 22 do svojih strank, kadar v imenu svojih strank izpolnjujejo njihova naročila prek sistemov MTF.

4. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, vzpostavijo in vzdržujejo pregledna pravila na podlagi objektivnih meril, ki veljajo za dostop do njihovih sistemov. Ta pravila morajo biti skladna s pogoji iz člena 42(3).

5. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, jasno obvestijo svoje uporabnike o njihovih odgovornostih za poravnavo transakcij, izvedenih v okviru zadevnega sistema. Države članice morajo zahtevati, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, vzpostavijo ureditev, potrebno za omogočanje učinkovite poravnave transakcij, sklenjenih v okviru sistemov MTF.

6. Če se s prenosljivim vrednostnim papirjem, ki je bil sprejet v trgovanje na reguliranem trgu, trguje tudi na MTF brez privolitve izdajatelja, izdajatelj nima obveznosti v zvezi z začetnim, stalnim ali priložnostnim finančnim razkritjem glede tega MTF.

7. Države članice morajo zahtevati, da investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, takoj izpolnijo morebitna navodila s strani pristojnega organa v skladu s členom 50(1) o začasnem umiku ali umiku finančnega instrumenta iz trgovanja.

Člen 15

Odnosi s tretjimi državami

1. Države članice obvestijo Komisijo o morebitnih splošnih težavah, ki jih imajo njihova investicijska podjetja pri ustanavljanju podružnic ali opravljanju investicijskih storitev in/ali investicijskih dejavnosti v tretjih državah.

2. Kadar koli je Komisija na podlagi informacij, ki jih prejme v skladu z odstavkom 1, mnenja, da tretja država investicijskim podjetjem iz Skupnosti ne omogoča učinkovitega dostopa do trga, primerljivega z dostopom, ki ga Skupnost omogoča investicijskim podjetjem iz te tretje države, lahko Komisija Svetu predloži predloge za ustrezen mandat za pogajanja s ciljem pridobiti primerljive konkurenčne priložnosti za investicijska podjetja iz Skupnosti. Svet glasuje po načelu kvalificirane večine.

3. Kadar koli je Komisija na podlagi informacij, ki jih prejme v skladu z odstavkom 1, mnenja, da investicijska podjetja iz Skupnosti v tretji državi niso deležne nacionalne obravnave, ki bi omogočala enake konkurenčne priložnosti, kot so na razpolago domačim investicijskim podjetjem, in da pogoji za učinkovit dostop do trga niso izpolnjeni, lahko Komisija začne s pogajanjem za izboljšanje položaja.

V okoliščinah iz prvega pododstavka se lahko Komisija kadar koli in poleg uvedbe pogajanj v skladu s postopkom iz člena 64(2) odloči, da morajo pristojni organi držav članic omejiti ali zadržati svoje odločitve v zvezi s tekočimi ali prihodnjimi zahtevki za izdajo dovoljenja in pridobitvijo deležev s strani neposrednih ali posrednih matičnih podjetij, za katere velja zakonodaja zadevne tretje države. Take omejitve ali zadržanja se ne smejo uporabljati za ustanavljanje hčerinskih podjetij s strani investicijskih podjetij, ustrezno pooblaščenih v Skupnosti, ali njihovih hčerinskih podjetij ali za pridobivanje deležev v investicijskih podjetjih Skupnosti s strani takih podjetij ali hčerinskih podjetij. Taki ukrepi ne smejo trajati dlje od treh mesecev.

Pred koncem trimesečnega obdobja iz drugega pododstavka in v luči rezultatov pogajanj se lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 64(2) odloči podaljšati te ukrepe.

4. Kadar koli Komisija ugotovi, da obstaja eden od položajev iz odstavkov 2 in 3, jo morajo države članice na njeno zahtevo obvestiti:

- (a) o morebitni vložitvi zahtevka za izdajo dovoljenja s strani katere koli družbe, ki je neposredno ali posredno hčerinsko podjetje matičnega podjetja, za katerega velja zakonodaja zadevne tretje države;
- (b) kadar koli so v skladu s členom 10(3) obveščene, da tako matično podjetje predlaga pridobitev deleža v investicijskem podjetju Skupnosti, zaradi česar bi ta postala njegovo hčerinsko podjetje.

Ta obveznost zagotavljanja informacij preneha, ko je z zadevno tretjo državo sklenjen sporazum ali ko se ukrepi iz drugega in tretjega pododstavka odstavka 3 prenehajo uporabljati.

5. Ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom, morajo biti skladni z obveznostmi Skupnosti iz vseh mednarodnih sporazumov, dvostranskih ali večstranskih, ki veljajo za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti investicijskih podjetij.

POGLAVJE II

POGOJI POSLOVANJA INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 16

Redni pregled izpolnjevanja pogojev za začetno dovoljenje

1. Države članice zahtevajo, da investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje na njihovem ozemlju, ves čas izpolnjuje pogoje za začetno dovoljenje iz poglavja I tega naslova.

2. Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da uvedejo ustrezne metode spremljanja, ali investicijska podjetja izpolnjujejo obveznost iz odstavka 1. Od investicijskih podjetij zahtevajo, da pristojne organe obvestijo o kakršnih koli pomembnih spremembah glede pogojev za začetno dovoljenje.

3. V primeru investicijskih podjetij, ki izvajajo samo investicijsko svetovanje, lahko države članice pristojnemu organu dovolijo, da prenese administrativne, pripravljalne ali pomožne naloge v zvezi s pregledovanjem izpolnjevanja pogojev za začetno dovoljenje v skladu s pogoji iz člena 48(2).

Člen 17

Splošna obveznost glede stalnega nadzora

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo dejavnosti investicijskih podjetij, da bi lahko ocenili skladnost s pogoji poslovanja iz te direktive. Države članice zagotovijo, da so uvedeni ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom omogočajo pridobitev informacij, potrebnih za ocenitev skladnosti investicijskih podjetij z navedenimi obveznostmi.

2. V primeru investicijskih podjetij, ki izvajajo samo investicijsko svetovanje, lahko države članice pristojnemu organu dovolijo, da prenese administrativne, pripravljalne ali pomožne naloge v zvezi z rednim spremljanjem operativnih zahtev v skladu s pogoji iz člena 48(2).

Člen 18

Nasprotje interesov

1. Države članice morajo zahtevati, da investicijska podjetja sprejmejo vse primerne ukrepe za prepoznavanje nasprotij interesov med njimi, vključno z njihovimi poslovodji, zaposlenimi in vezanimi zastopniki, ali katero koli osebo, ki je z njimi neposredno ali posredno povezana prek obvladovanja, in njihovimi strankami ali med eno stranko in drugo, do katerega pride pri opravljanju katere koli investicijske ali pomožne storitve ali njune kombinacije.

2. Če organizacijski ali administrativni ukrepi, ki jih v skladu s členom 13(3) sprejme investicijsko podjetje za obvladovanje nasprotij interesov, ne zadoščajo, da bi lahko s primerno stopnjo verjetnosti zagotovili, da bo nevarnost škodovanja interesom strank preprečena, mora investicijsko podjetje stranki jasno razkriti splošno naravo in/ali vire nasprotja interesov, preden začne poslovati v njenem imenu.

3. Da bi upoštevala tehnični razvoj na finančnih trgih in zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe:

- (a) za opredelitev ukrepov, za katere se lahko razumno pričakuje, da jih bodo investicijska podjetja sprejela za prepoznavanje, preprečevanje, obvladovanje in/ali razkritje nasprotij interesov pri opravljanju raznih investicijskih in pomožnih storitev in njihovih kombinacij;
- (b) za vzpostavitev ustreznih meril za določanje vrst nasprotij interesov, ki bi lahko škodovali interesom strank ali potencialnih strank investicijskega podjetja.

Oddelek 2

Določbe za zagotovitev zaščite vlagateljev

Člen 19

Obveznosti v zvezi z vodenjem poslov pri zagotavljanju investicijskih storitev za stranke

1. Države članice od investicijskega podjetja zahtevajo, da se pri opravljanju investicijskih storitev in/ali, kjer je ustrezno, pomožnih storitev za stranke obnaša pošteno, pravično in profesionalno v skladu z najboljšimi interesi stranke in zlasti spoštuje načela iz odstavkov 2 do 8.

2. Vse informacije, vključno s tržnimi komunikacijami, ki jih investicijsko podjetje naslovi na stranke ali potencialne stranke, morajo biti poštene, jasne in ne smejo zavajati. Tržne komunikacije morajo biti jasno prepoznavne kot take.

3. Strankam ali potencialnim strankam se v razumljivi obliki zagotovijo ustrezne informacije o:

- investicijskem podjetju in njegovih storitvah,
- finančnih instrumentih in predlaganih investicijskih strategijah; kar bi moralo zajemati ustrezna navodila in opozorila glede tveganj v zvezi z investicijami v te instrumente ali v zvezi s posamezno investicijsko strategijo,
- izvedbenih mestih in
- stroških in dajatvah s tem v zvezi,

tako da so v razumni meri sposobni razumeti naravo in tveganja investicijske storitve in specifične vrste ponujenega finančnega instrumenta ter tako na obveščeni podlagi sprejemati investicijske odločitve. Te informacije se lahko posredujejo v standardizirani obliki.

4. Pri izvajanju investicijskega svetovanja ali upravljanja portfeljev mora investicijsko podjetje pridobiti potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami stranke ali potencialne stranke na investicijskem področju glede na specifičen proizvod ali storitev, njen finančni položaj in njene investicijske cilje, da bi družba stranki ali potencialni stranki lahko priporočila njej primerne investicijske storitve in finančne instrumente.

5. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pri opravljanju drugih investicijskih storitev kot tistih iz odstavka 4 prosijo stranko ali potencialno stranko, naj jim da informacije v zvezi z njenim znanjem in izkušnjami na investicijskem področju glede specifičnih vrst ponujenih ali zahtevanih proizvodov ali storitev, da bi investicijsko podjetje lahko ocenilo, ali predvidena investicijska storitev ali proizvod ustreza stranki.

V primeru, da investicijsko podjetje na podlagi informacij, prejetih v skladu s prejšnjim pododstavkom, meni, da proizvod ali storitev ne ustreza stranki ali potencialni stranki, investicijsko podjetje opozori stranko ali potencialno stranko. To opozorilo se lahko posreduje v standardizirani obliki.

Če se stranka ali potencialna stranka odloči, da informacij iz prvega pododstavka ne bo dala, ali če posreduje nezadostne informacije o svojem znanju in izkušnjah, mora investicijsko podjetje stranko ali potencialno stranko opozoriti, da ta odločitev družbi ne bo omogočila ugotoviti, ali ji predvidena storitev ali proizvod ustreza. To opozorilo se lahko posreduje v standardizirani obliki.

6. Države članice dovolijo investicijskim podjetjem, da pri opravljanju investicijskih storitev, ki zajemajo samo izvajanje in/ali sprejemanje in posredovanje naročil strank s pomožnimi storitvami ali brez, strankam zagotovijo te investicijske storitve, ne da bi bilo za to treba pridobiti informacije ali postaviti ugotovitev iz odstavka 5, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- zgornje storitve se nanašajo na delnice, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu ali enakovrednem trgu tretje države, instrumente denarnega trga, obveznice ali druge oblike listinjenega dolga (razen obveznic ali listinjenega dolga, ki zajemajo izvedeni finančni instrument), KNPVP in druge nekompleksne finančne instrumente. Trg tretje države se šteje za enakovrednega reguliranem trgu, če izpolnjuje zahteve, enakovredne tistim iz naslova III. Komisija objavi seznam takih trgov, ki se štejejo za enakovredne. Ta seznam se periodično dopolnjuje,
- storitev se opravlja na pobudo stranke ali potencialne stranke,

— stranka ali potencialna stranka je jasno obveščena, da investicijsko podjetje pri opravljanju te storitve ni dolžno oceniti primernosti zagotovljenega ali ponujenega instrumenta ali storitve in da zato ni deležno ustrezne zaščite v zvezi z zadevnimi pravili o vodenju poslov; to opozorilo se lahko posreduje v standardizirani obliki,

— investicijsko podjetje izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 18.

7. Investicijsko podjetje vzpostavi dosje, ki zajema dokument ali dokumente, sklenjene med družbo in stranko, ki določajo pravice in obveznosti strani ter druge pogoje, pod katerimi družba opravlja storitve za stranko. Pravice in dolžnosti pogodbenih strank so lahko vključene z navedbo drugih dokumentov ali pravnih besedil.

8. Stranka mora od investicijskega podjetja prejeti primerna poročila o storitvah, ki jih zagotavlja strankam. Ta poročila morajo, kjer je ustrezno, vključevati stroške v zvezi s transakcijami in storitvami v imenu stranke.

9. Če je investicijska storitev ponujena kot del finančnega proizvoda, za katerega že veljajo druge določbe zakonodaje Skupnosti ali splošnih evropskih standardov v zvezi s kreditnimi institucijami in potrošniškimi krediti glede ocenjevanja tveganja za stranke in/ali zahtev po informacijah, za to storitev ne veljajo dodatno obveznosti iz tega člena.

10. Da bi zagotovila potrebno zaščito vlagateljev in enotno uporabo odstavkov 1 do 8, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe za zagotovitev, da investicijska podjetja pri opravljanju investicijskih ali pomožnih storitev za stranke spoštujejo načela iz navedenih odstavkov. Pri teh izvedbenih ukrepih se upoštevajo:

- (a) narava storitve oz. storitev, ponujenih ali zagotovljenih stranki ali potencialni stranki, ob upoštevanju vrste, predmeta, obsega in pogostosti transakcij;
- (b) narava finančnih instrumentov, ki so ponujeni ali o katerih se razmišlja;
- (c) dejstvo, ali je stranka ali potencialna stranka majhen vlagatelj ali profesionalec.

Člen 20

Opravljanje storitev prek posredovanja drugega investicijskega podjetja

Države članice dovolijo investicijskemu podjetju, ki prek posredovanja drugega investicijskega podjetja prejme navodilo,

naj opravi investicijske ali pomožne storitve v imenu stranke, da se zanaša na informacije o stranki, ki jih posreduje to drugo podjetje. Investicijsko podjetje, ki posreduje navodila, ostane odgovorno za popolnost in točnost posredovanih informacij.

Investicijsko podjetje, ki na ta način prejme navodila, da naj začne opravljati storitve v imenu stranke, se lahko zanaša tudi na morebitna priporočila v zvezi s storitvijo ali transakcijo, ki jih je stranka dalo drugo investicijsko podjetje. Investicijsko podjetje, ki posreduje navodila, ostane odgovorna za ustreznost danih priporočil ali nasvetov za stranko.

Investicijsko podjetje, ki prejme navodila ali naročila stranke prek posredovanja drugega investicijskega podjetja, ostane odgovorno za opravo storitve ali sklenitev transakcije na osnovi takih informacij ali priporočil v skladu z ustreznimi določbami iz tega naslova.

Člen 21

Obveznost izvedbe naročil pod pogoji, ki so za stranko najugodnejši

1. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da ukrenejo vse potrebno, da bi pri izvajanju naročil dosegla najboljše možne rezultate za stranke, ob upoštevanju cene, stroškov, hitrosti, verjetnosti izvedbe in poravnave, obsega, narave ali kakršnega koli drugega vidika v zvezi z izvajanjem naročila. Ne glede na to pa v primeru, da stranka da specifična navodila, investicijsko podjetje izvede naročilo po specifičnih navodilih.

2. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo uvedbo in izvajanje učinkovite ureditve za skladnost z odstavkom 1. Države članice zlasti zahtevajo, da investicijska podjetja uvedejo in izvajajo politiko izvajanja naročil, ki jim omogoča, da za naročila strank dobijo najboljše možne rezultate v skladu z odstavkom 1.

3. Politika izvajanja naročil mora za vsak razred instrumentov zajemati informacije o različnih mestih, na katerih investicijsko podjetje izvaja naročila svojih strank, in dejavnikih, ki vplivajo na izbiro mesta izvedbe. Zajema vsaj tista mesta, ki investicijskemu podjetju omogočajo, da konsistentno dosega najboljše možne rezultate za izvedbo naročil strank.

Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da strankam zagotovijo ustrezne informacije o svoji politiki izvajanja naročil. Države članice morajo od investicijskih podjetij zahtevati, da pridobijo predhodno privolitev strank v njihovo politiko izvajanja.

Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja, če politika izvajanja naročil predvideva možnost izvajanja naročil strank izven reguliranega trga ali MTF, zlasti obvesti svoje stranke o tej možnosti. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da od strank pridobijo predhodno izrecno privolitev, preden začnejo izvajati njihova naročila izven reguliranega trga ali MTF. Investicijska podjetja lahko to privolitev pridobijo v obliki splošnega sporazuma ali za posamezne transakcije.

4. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da spremljajo učinkovitosti svoje ureditve izvajanja naročil in politike izvajanja naročil, da bi prepoznali in, kjer je ustrezno, odpravili morebitne pomanjkljivosti. Zlasti redno ocenjujejo, ali izvedbena mesta iz politike izvajanja naročil omogočajo najboljši možni rezultat za stranko ali pa morajo svojo ureditev izvajanja spremeniti. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da stranke uradno obvestijo o morebitnih pomembnih spremembah svoje ureditve izvajanja naročil ali politike izvajanja naročil.

5. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da so svojim strankam sposobne na njihovo zahtevo dokazati, da so izvedle njihova naročila v skladu s politiko izvajanja družbe.

6. Da bi zagotovila potrebno zaščito vlagateljev ter pošteno in pravilno delovanje trgov in zagotovila enotno uporabo odstavkov 1, 3 in 4, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe v zvezi z:

- (a) merili za določanje relativnega pomena različnih dejavnikov, ki se v skladu z odstavkom 1 lahko upoštevajo pri določanju najboljšega možnega rezultata, ob upoštevanju obsega in vrste naročila ter dejstvo, ali je stranka majhen vlagatelj ali profesionalce;
- (b) dejavniki, ki jih investicijsko podjetje lahko upošteva pri reviziranju svoje ureditve izvajanja, in okoliščinami, v katerih so spremembe take ureditve lahko ustrezne. Zlasti dejavniki za določanje, katera mesta investicijskim podjetjem omogočajo konsistentno doseganje najboljšega možnega rezultata za izvajanje naročil strank;
- (c) naravo in obsegom informacij, ki se posredujejo strankam o njihovih politikah izvajanja v skladu z odstavkom 3.

Člen 22

Pravila o obravnavanju naročil strank

1. Države članice od investicijskih podjetij, pooblaščenih za izvajanje naročil v imenu strank, zahtevajo, da izvajajo postopke

in ureditev, ki omogočajo takojšnje, pošteno in hitro izvajanje naročil strank glede na druga naročila strank ali trgovalne interese investicijskega podjetja.

Ti postopki in ureditev morajo omogočati izvajanje sicer primerljivih naročil strank v skladu s časom, ko jih investicijsko podjetje prejme.

2. Države članice zahtevajo da v primeru naročila z omejitvijo stranke v zvezi z delnicami, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu, ki se v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji investicijskega podjetja ne izvede takoj, razen če stranka izrecno da drugačna navodila, sprejmejo ukrepe za najhitrejšo možno izvedbo tega naročila tako, da to naročilo z omejitvijo stranke takoj objavijo na način, ki je lahko dostopen za druge udeležence trga. Države članice se lahko odločijo, da investicijska podjetja to obveznost izpolnijo, če naročilo z omejitvijo stranke prenesejo na reguliran trg in/ali MTF. Države članice predvidijo, da lahko pristojni organi opustijo obveznost objave naročila z omejitvijo, ki ima velik obseg v primerjavi z normalno tržno velikostjo, kakor je določeno v členu 44(2).

3. Da bi zagotovila, da ukrepi za zaščito vlagateljev ter pošteno in pravilno delovanje trgov upoštevajo tehnični razvoj na finančnih trgih, in da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo:

- (a) pogoje in naravo postopkov in ureditve, katerih posledica je pošteno in hitro izvajanje naročil strank, ter okoliščine, v katerih, ali vrste transakcij, pri katerih lahko investicijska podjetja razumno odstopajo od takojšnjega izvajanja, da bi dosegla ugodnejše pogoje za stranke;
- (b) različne metode, z uporabo katerih se za investicijsko podjetje lahko šteje, da je izpolnilo svojo obveznost, da trgu razkrije naročila z omejitvijo strank, ki niso izvršljiva takoj.

Člen 23

Obveznosti investicijskih podjetij pri imenovanju vezanih zastopnikov

1. Države članice se lahko odločijo, da investicijskemu podjetju dovolijo imenovanje vezanih zastopnikov za namene spodbujanja storitev investicijskega podjetja, potegovanja za posle ali sprejemanja naročil od strank ali potencialnih strank in njihovega posredovanja, plasiranja finančnih instrumentov in svetovanja v zvezi s takimi finančnimi instrumenti ter storitev, ki jih ponuja to investicijsko podjetje.

2. Države članice zahtevajo, da investicijsko podjetje, če se odloči imenovati vezanega zastopnika, ostane neomejeno in brezpogojno odgovorna za katera koli dejanja ali opustitve s strani vezanega zastopnika, kadar ta deluje v imenu družbe. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da zagotovijo, da vezani zastopnik razkrije, v kakšni vlogi deluje in katero družbo zastopa, ko stopi v stik ali preden začne poslovati s katero koli stranko ali potencialno stranko.

Države članice lahko v skladu s členom 13(6), (7) in (8) vezanim zastopnikom, registriranim na njihovem ozemlju, dovolijo upravljati z denarjem in/ali finančnimi instrumenti strank v imenu in na neomejeno odgovornost investicijskega podjetja, za katero deluje na njihovem ozemlju ali, v primeru čezmejnega poslovanja, na ozemlju države članice, ki vezanemu zastopniku dovoljuje upravljati z denarjem strank.

Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da spremljajo dejavnosti svojih vezanih zastopnikov, da bi zagotovile svojo nenehno skladnost s to direktivo pri delovanju prek vezanih zastopnikov.

3. Države članice, ki se odločijo investicijskim podjetjem dovoliti, da imenujejo vezane zastopnike, vzpostavijo javni register. Vezani zastopniki morajo biti registrirani v javnem registru države članice, kjer so ustanovljeni.

Če se države članice, v katerih je vezani zastopnik ustanovljen, v skladu z odstavkom 1 odločijo, da investicijskim podjetjem, ki jim izdajo dovoljenje njihovi pristojni organi, ne dovolijo imenovati vezanih zastopnikov, se morajo ti vezani zastopniki registrirati pri pristojnemu organu matične države članice investicijskega podjetja, v imenu katerega delujejo.

Države članice zagotovijo, da so vezani zastopniki v javni register sprejeti samo, če je bilo ugotovljeno, da imajo zadosten ugled in da imajo ustrezno splošno, trgovsko in poklicno znanje, da so stranki ali potencialni stranki sposobni točno posredovati vse zadevne informacije v zvezi s predlagano storitvijo.

Države članice se lahko odločijo, da lahko investicijska podjetja preverijo, ali imajo vezani zastopniki, ki jih imenujejo, zadosten ugled in znanje iz tretjega pododstavka.

Register se redno se dopolnjuje z zadnjimi podatki. Javno je na vpogled.

4. Države članice od investicijskih podjetij, ki imenujejo vezane zastopnike, zahtevajo, da sprejmejo primerne ukrepe za preprečitev morebitnih negativnih vplivov, ki bi jih lahko imele dejavnosti vezanega zastopnika, ki niso zajete v področje uporabe te direktive, na dejavnosti, ki jih vezani zastopnik izvaja v imenu investicijskega podjetja.

Države članice lahko pristojnim organom dovolijo, da sodelujejo z investicijskimi podjetji in kreditnimi institucijami, njihovimi združenji in drugimi subjekti pri registriranju vezanih zastopnikov in pri spremljanju skladnosti vezanih zastopnikov z zahtevami iz odstavka 3. Zlasti lahko vezane zastopnike registrira investicijsko podjetje, kreditna institucija ali njihova združenja ter drugi subjekti pod nadzorom pristojnega organa.

5. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da imenujejo samo vezane zastopnike, vpisane v javne registre iz odstavka 3.

6. Države članice lahko poostrijo zahteve iz tega člena ali dodajo druge zahteve za vezane zastopnike, registrirane na njihovem ozemlju.

Člen 24

Transakcije, izvedene s primernimi pogodbenimi strankami

1. Države članice zagotovijo, da lahko investicijska podjetja, pooblaščenca za izvajanje naročil v imenu strank in/ali za poslovanje za lastni račun in/ali za prejemanje in posredovanje naročil, vzpostavijo ali vstopijo v transakcije s primernimi pogodbenimi strankami, ne da bi morale izpolnjevati obveznosti iz členov 19, 21 in 22(1) glede teh transakcij ali glede morebitnih pomožnih storitev v neposredni zvezi s temi transakcijami.

2. Države članice kot primerne pogodbene stranke za namene tega člena priznajo investicijska podjetja, kreditne institucije, zavarovalnice, KNPVP in njihove družbe za upravljanje, pokojninske sklade in njihove družbe za upravljanje, druge finančne institucije, pooblaščenca ali regulirane v okviru zakonodaje skupnosti ali nacionalne zakonodaje države članice, podjetja, izvzeta iz uporabe te direktive v skladu s členom 2(1)(k) in (l), nacionalne vlade in njihove ustrezne urade, vključno z javnimi telesi, ki se ukvarjajo z javnim dolgom, centralne banke in nadnacionalne organizacije.

Uvrstitev kot primerna pogodbena stranka v skladu s prvim pododstavkom ne sme posegati v pravice takih subjektov, da na splošno ali za vsak posel posebej zahtevajo obravnavo kot stranke, za poslovanje katerih z investicijskim podjetjem veljajo členi 19, 21 in 22.

3. Države članice lahko kot primerne pogodbene stranke priznajo tudi druga podjetja, ki izpolnjujejo vnaprej določene sorazmerne zahteve, vključno s količinskim pragom. V primeru transakcije, pri kateri predvidene pogodbene stranke spadajo pod različne pravne rede, se investicijsko podjetje podredi statusu drugega podjetja, kakor določajo zakonodaja ali ukrepi države članice, v kateri ima podjetje sedež.

Države članice zagotovijo, da investicijsko podjetje, kadar s takimi podjetji vstopi v transakcije v skladu z odstavkom 1, od predvidene pogodbenne stranke pridobi izrecno potrditev, da se strinja z obravnavo kot primerna pogodbeni stranka. Države članice investicijskemu podjetju dovolijo, da to potrditev pridobi v obliki splošnega sporazuma ali za vsako posamezno transakcijo.

4. Države članice lahko priznajo za primerne pogodbenne stranke subjekte tretjih držav, enakovredne kategorijam subjektov iz odstavka 2.

Države članice lahko priznajo kot primerne pogodbenne stranke tudi podjetja iz tretjih držav, kot so tista iz odstavka 3, pod istimi pogoji in v skladu z istimi zahtevami, kot so tiste iz odstavka 3.

5. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 2, 3 in 4 glede na spreminjajoče se tržno ravnanje in omogočila učinkovito upravljanje enotnega trga, lahko Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo:

- (a) postopke za vložitev zahteve za obravnavo kot stranke v skladu z odstavkom 2;
- (b) postopke za pridobitev izrecne potrditve s strani predvidenih pogodbenih strank v skladu z odstavkom 3;
- (c) vnaprej določene sorazmerne zahteve, vključno s količinskimi pragi, ki bi podjetju omogočile, da se šteje kot primerna pogodbeni stranka v skladu z odstavkom 3.

Oddelek 3

Tržna preglednost in integriteta

Člen 25

Obveznost vzdrževanja integritete trga, poročanja o transakcijah in vodenja evidenc

1. Brez poseganja v dodelitev odgovornosti za izvrševanje določb Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) ⁽¹⁾ države članice zagotovijo, da so sprejeti ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom omogočajo, da spremljajo dejavnosti investicijskih podjetij za zagotovitev, da ravna pošteno, pravično in profesionalno ter na način, ki spodbuja integriteto trga.

2. Države članice morajo od investicijskih podjetij zahtevati, da najmanj pet let pristojnemu organu na razpolago hranijo zadevne podatke v zvezi z vsemi transakcijami finančnih instrumentov, ki so jih opravili za lastni račun ali v imenu stranke. V primeru transakcij, opravljenih v imenu strank, morajo evidence zajemati vse informacije in podrobnosti glede istovetnosti strank ter informacije, zahtevane v skladu z Direktivo Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽²⁾.

3. Države članice morajo od investicijskih podjetij, ki izvajajo transakcije katerih koli finančnih instrumentov, sprejetih na regulirani trg, zahtevati, da pristojnemu organu poročajo o podrobnostih takih transakcij čim prej in najkasneje do zaključka naslednjega delovnega dne. Ta obveznost se uporablja ne glede na to, ali so bile take transakcije opravljene na reguliranem trgu ali ne.

Pristojni organi v skladu s členom 58 uvedejo potrebno ureditev za zagotovitev, da tudi pristojni organ najpomembnejšega trga kar zadeva likvidnost takih finančnih instrumentov prejme take informacije.

4. Poročila morajo zlasti vsebovati podrobnosti o imenih in številkah kupljenih ali prodanih instrumentov, količini, datumih in časih izvedbe ter cenah transakcij in načinu identifikacije zadevnega investicijskega podjetja.

5. Države članice morajo predpisati, da poročila pristojnemu organu predloži investicijsko podjetje samo, tretja stranka, ki deluje v njenem imenu, ali sistem trgovanja ali poročanja, ki ga odobri pristojni organ, ali regulirani trg ali MTF, prek sistemov katerih je bila transakcija opravljena. V primerih, ko o transakcijah poroča neposredno pristojnemu organu regulirani trg, MTF, ali sistem trgovanja ali poročanja, ki ga odobri pristojni organ, se lahko odstopi od obveznosti investicijskega podjetja iz odstavka 3.

6. Če so v skladu s členom 32(7) poročila iz tega člena posredovana pristojnemu organu države članice gostiteljice, ta posreduje te informacije pristojnim organom matične države članice investicijskega podjetja, razen če se ti odločijo, da teh informacij ne bodo prejeli.

⁽²⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 344, 28.12.2001, str. 76).

⁽¹⁾ UL L 96, 12.4.2003, str. 16.

7. Da bi zagotovila prilagoditev ukrepov za zaščito integritete trga tako, da upoštevajo tehnični razvoj na finančnih trgih, in zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 do 5, lahko Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo metode in ureditev glede poročanja o finančnih transakcijah, oblike in vsebine teh poročil ter meril za opredelitev ustreznega trga v skladu z odstavkom 3.

Člen 26

Spremljanje skladnosti s pravili MTF in drugimi pravnimi obveznostmi

1. Države članice morajo od investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, zahtevati, da uvedejo in vzdržujejo učinkovito ureditev in postopke v zvezi z MTF za redno spremljanje skladnosti njegovih uporabnikov z njegovimi pravili. Investicijska podjetja in upravljavci trga, ki upravljajo MTF, spremljajo transakcije, ki jih izvajajo njihovi uporabniki v okviru njihovih sistemov, da bi prepoznali kršitve zadevnih pravil, pogoje trgovanja, ki motijo delovanje trga, ali ravnanje, ki bi lahko pomenilo zlorabo trga.

2. Države članice morajo od investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, zahtevati, da pristojnemu organu poročajo o pomembnih kršitvah njihovih pravil ali pogojih trgovanja, ki motijo delovanje trga, ali ravnanju, ki bi lahko pomenilo zlorabo trga. Države članice morajo od investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, zahtevati tudi, da organu, pristojnemu za preiskavo in pregon zlorabe trga, nemudoma zagotovijo ustrezne informacije, ter da temu organu zagotovijo najboljšo možno pomoč pri preiskovanju in pregonu zlorabe trga, ki se pojavi v njihovih sistemih ali prek njih.

Člen 27

Obveznost investicijskih podjetij, da objavijo zavezujoče ponudbe

1. Države članice morajo od sistematičnih internalizerjev za delnice zahtevati, da objavijo zavezujoče ponudbe za delnice, ki so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu in za katere so sistematični internalizerji ter za katere obstaja likvidni trg. V primeru delnic, za katere likvidni trg ne obstaja, sistematični internalizerji razkrijejo ponudbo svojim strankam na njihovo zahtevo.

Določbe tega člena se uporabljajo za sistematične internalizerje pri opravljanju poslov z obsegom do standardne tržne velikosti. Za sistematične internalizerje, ki opravljajo samo posle z obsegom nad standardno tržno velikostjo, določbe tega člena ne veljajo.

Sistematični internalizerji se lahko odločijo za obseg ali obsege, za katere bodo dajali ponudbe. Za posamezno delnico mora vsaka ponudba zajemati zavezujočo nakupno ceno in/ali prodajno ceno ali cene za obseg ali obsege do standardne tržne velikosti za razred delnic, kateremu delnica pripada. Cena ali cene morajo odražati tudi prevladujoče tržne pogoje za zadevno delnico.

Delnice se razvrstijo po razredih glede na aritmetično povprečno vrednost naročil, izvedenih na trgu v zvezi z zadevnimi delnicami. Standardni tržni obseg za posamezni razred delnic je obseg, ki predstavlja aritmetično povprečno vrednost naročil, izvedenih na trgu v zvezi z delnicami v posameznem razredu delnic.

Trg posamezne delnice zajema vsa naročila, izvedena v Evropski uniji v zvezi z zadevno delnico, razen tistih, ki so velika v primerjavi z normalnim tržnim obsegom za zadevno delnico.

2. Pristojni organ trga, ki je za posamezno delnico najpomembnejši trg kar zadeva likvidnost, kakor je opredeljeno v členu 25, najmanj enkrat letno na podlagi aritmetične povprečne vrednosti naročil, izvedenih na trgu v zvezi s to delnico, določi razred delnic, ki mu ta delnica pripada. Ta informacija se objavi vsem udeležencem trga.

3. Sistematični internalizerji redno in kontinuirano objavljajo svoje ponudbe v času običajnih ur trgovanja. Pravico imajo, da svoje ponudbe kadar koli prilagodijo zadnjemu stanju. V izrednih tržnih okoliščinah jim je dovoljeno tudi, da svoje ponudbe umaknejo.

Ponudba se objavi na način, ki je lahko dostopen drugim udeležencem trga ob razumnih poslovnih pogojih.

Sistematični internalizerji morajo ob spoštovanju določb iz člena 21 izvesti naročila, ki jih prejmejo od majhnih vlagateljev v zvezi z delnicam, za katere so sistematični internalizerji, po cenah ponujenih ob prejetju naročila.

Sistematični internalizerji morajo izvajati naročila, ki jih prejmejo od svojih poklicnih strank v zvezi z delnicam, za katere so sistematični internalizerji, po cenah ponujenih ob prejetju naročila. Vseeno lahko ta naročila izvedejo po ugodnejši ceni v utemeljenih primerih, pod pogojem, da je ta cena v okviru javno objavljene razpona blizu tržnim pogojem in da so naročila večja od obsega, s katerim običajno posluje majhen vlagatelj.

Poleg tega lahko sistematični internalizerji izvajajo naročila, ki jih prejmejo od svojih poklicnih strank, po cenah, ki so drugačne od njihovih ponujenih cen, ne da bi morali izpolnjevati pogoje iz četrtega pododstavka, pri transakcijah, pri katerih je izvedba za več vrednostnih papirjev del ene transakcije, ali pri naročilih, za katere veljajo drugačni pogoji kot trenutna tržna cena.

Če sistematični internalizer, ki ponuja samo eno ponudbo ali katerega najvišja ponudba je nižja od standardnega tržnega obsega, od stranke prejme naročilo, ki je večje od njegovega ponudbenega obsega, vendar manjše od standardnega tržnega obsega, se lahko odloči izvesti del naročila, ki presega njegov ponudbeni obseg, pod pogojem, da se izvede po ponujeni ceni, razen če je v skladu s pogoji iz prejšnjih dveh pododstavkov dovoljeno drugače. Če sistematični internalizer ponuja za različne obsege in prejme naročilo med temi obsegi, ki se ga odloči izvesti, naročilo izvede po eni od ponujenih cen v skladu z določbami člena 22, razen če je v skladu s pogoji iz prejšnjih dveh pododstavkov dovoljeno drugače.

4. Pristojni organi preverijo:

- (a) da investicijska podjetja redno posodablajo ponujene nakupne in/ali prodajne cene, objavljene v skladu z odstavkom 1, in vzdržujejo cene, ki odražajo prevladujoče tržne pogoje;
- (b) da investicijska podjetja izpolnjujejo pogoje za izboljšanje cen iz četrtega pododstavka odstavka 3.

5. Sistematičnim internalizerjem je dovoljeno, da se na podlagi svoje poslovne politike in na objektivni nediskriminatoren način odločijo za vlagatelje, ki jim dajo dostop do svojih ponudb. Za ta namen morajo obstajati jasni standardi, ki veljajo za dostop do njihovih ponudb. Sistematični internalizerji lahko na podlagi poslovnih vidikov, kot so kreditna sposobnost vlagatelja, tveganje pogodbene stranke in končna poravnava transakcije, zavrnejo vzpostavitev poslovnega odnosa z vlagatelji ali ga prekinijo.

6. Da bi omejili tveganje zaradi izpostavljenosti več transakcijam v zvezi z isto stranko, je sistematičnim internalizerjem dovoljeno na nediskriminatoren način omejiti število transakcij v zvezi z isto stranko, za katere se zavežejo, da jih bodo opravili po objavljenih pogojih. Dovoljeno jim je tudi, da na nediskriminatoren način in v skladu z določbami člena 22 omejijo skupno število hkratnih transakcij za različne stranke, pod pogojem, da je to dovoljeno samo, če število in/ali obseg naročil, ki jih želijo stranke, znatno presega normo.

7. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 do 6 na način, ki podpira učinkovito vrednotenje delnic in daje investicijskim podjetjem najboljše možnosti, da dosežejo najboljše posle za svoje stranke, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki:

- (a) določajo merila za uporabo odstavkov 1 in 2;
- (b) določajo merila za določanje, kdaj je ponudba objavljena redno in kontinuirano ter lahko dostopna, in načine, na katere lahko investicijska podjetja izpolnijo svojo obveznost objavljanja svojih ponudb, ki zajemajo naslednje možnosti:
 - (i) prek sistema katerega koli reguliranega trga, ki je zadevni instrument sprejel v trgovanje;
 - (ii) prek pristojnih služb tretje osebe;
 - (iii) prek lastnega sistema;
- (c) določajo splošna merila za določanje transakcij, pri katerih je izvedba za več vrednostnih papirjev del ene transakcije, ali naročil, za katere veljajo drugačni pogoji od trenutne tržne cene;
- (d) določajo splošna merila za določanje, kaj se lahko šteje za izredne tržne okoliščine, ki dovoljujejo umik ponudb, ter pogoje za posodabljanje ponudb;
- (e) določajo merila za določanje, kakšen je obseg, s katerim običajno posluje majhen vlagatelj;
- (f) določajo merila za določanje, kaj je znatno preseganje norme iz odstavka 6;
- (g) določajo merila za določanje, kdaj so cene v okviru javnega obsega blizu tržnim pogojem.

Člen 28

Razkritje po trgovanju s strani investicijskih podjetij

1. Države članice morajo zahtevati vsaj, da investicijska podjetja, ki za svoj račun ali v imenu strank sklenejo transakcije z delnicami, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu, izven reguliranega trga ali MTF, objavijo obseg in ceno teh transakcij in čas, ko so bile sklenjene. Te informacije se morajo objavljati čim bolj sprotno ob razumnih poslovnih pogojih in na način, ki je lahko dostopen drugim udeležencem trga.

2. Države članice morajo zahtevati, da so informacije, objavljane v skladu z odstavkom 1, in časovni okvirji, v katerih so objavljene, skladni z zahtevami, sprejetimi v skladu s členom 45. Če ukrepi, sprejeti v skladu s členom 45, predvidevajo odloženo poročanje za nekatere kategorije transakcij delnic, se ta možnost uporablja smiselno za te transakcije, če se opravljajo izven reguliranih trgov ali MTF.

3. Da bi zagotovila pregledno in pravilno delovanje trgov ter enotno uporabo odstavka 1, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki:

(a) določajo načine, na katere lahko investicijsko podjetje izpolni obveznosti iz odstavka 1, vključno z naslednjimi možnostmi:

(i) prek sistemov katerega koli reguliranega trga, ki je zadevni instrument sprejel v trgovanje, ali prek sistemov MTF, v okviru katerega se trguje z zadevno delnico;

(ii) prek pristojnih služb tretje osebe;

(iii) prek lastnega sistema;

(b) pojasnjujejo uporabo obveznosti iz odstavka 1 za transakcije, pri katerih se delnice uporabljajo za zavarovalne, posojilne ali druge namene in pri čemer izmenjavo delnic določajo drugačni dejavniki kot trenutno tržno vrednotenje delnice.

Člen 29

Zahteve za MTF glede preglednosti pred trgovanjem

1. Države članice od investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, zahtevajo vsaj, da objavijo trenutne ponudbene nakupne in prodajne cene ter globino trgovskih interesov pri teh cenah, ki se prek njihovih sistemov oglašujejo za delnice, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu. Države članice morajo določiti, da morajo biti te informacije na razpolago javnosti ob razumnih poslovnih pogojih in kontinuirano v času običajnih ur trgovanja.

2. Države članice predvidijo, da lahko pristojni organi opustijo obveznost investicijskih podjetij ali upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, da objavijo informacije iz odstavka 1, na podlagi tržnega modela ali vrste in obsega naročil v primerih, opredeljenih v skladu z odstavkom 3. Zlasti morajo biti pristojni organi pooblaščen, da lahko opustijo to obveznost v zvezi s transakcijami, ki so velike v primerjavi z običajnim tržnim obsegom za zadevno delnico ali vrsto delnice.

3. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe glede:

(a) razpona ponujenih nakupnih in prodajnih cen ali določenih ponudb ustvarjalcev trga ter globine trgovskih interesov pri teh cenah, ki jih je treba objaviti;

(b) obsega ali vrste naročil, pri katerih se lahko opusti razkritje pred trgovanjem v skladu z odstavkom 2;

(c) tržnega modela, pri katerem se lahko opusti razkritje pred trgovanjem v skladu z odstavkom 2, in zlasti veljavnosti obveznosti za metode trgovanja, s katerimi upravlja MTF in po katerih se sklepajo transakcije v skladu z njihovimi pravili glede na cene, vzpostavljene izven sistemov MTF ali s periodičnimi dražbami.

Razen če specifična narava MTF utemeljuje drugačno vsebino, je vsebina teh izvedbenih ukrepov enaka vsebini izvedbenih ukrepov iz člena 44 za regulirane trge.

Člen 30

Zahteve za MTF glede preglednosti po trgovanju

1. Države članice morajo od investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF zahtevati vsaj, da objavijo ceno, obseg in čas transakcij, izvedenih v okviru njihovega sistema za delnice, ki so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu. Države članice morajo zahtevati, da se čim bolj sprotno objavljajo podrobnosti o vseh takih transakcijah ob razumnih poslovnih pogojih. Ta zahteva se ne uporablja za podrobnosti o poslih, opravljenih na MTF, ki se objavijo v okviru sistemov reguliranega trga.

2. Države članice morajo predvideti, da lahko pristojni organ investicijskega podjetja ali upravljavce trga, ki upravljajo MTF, pooblasti, da uredijo odloženo objavo podrobnosti o transakcijah na podlagi njihove vrste in obsega. Zlasti lahko pristojni organi dovolijo odloženo objavo pri transakcijah, ki so velike v primerjavi z običajnim tržnim obsegom za zadevno delnico ali razred delnic. Države članice morajo od MTF zahtevati, da od pristojnega organa pridobijo predhodno odobritev predlagane ureditve za odloženo objavo ter da je ta ureditev jasno razkrita udeležencem trga in javnosti, ki investira.

3. Da bi zagotovila učinkovito in pravilno delovanje finančnih trgov in enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe glede:

(a) obsega in vsebine informacij, ki morajo biti dane na razpolago javnosti;

(b) pogojev, pod katerimi lahko investicijska podjetja ali upravljavci trga, ki upravljajo MTF, uredijo odloženo objavo poslov, in meril, ki se uporabijo pri določanju transakcij, za katere je zaradi njihovega obsega ali vrste zadevne delnice dovoljena odložena objava.

Razen če specifična narava MTF utemeljuje drugačno vsebino, je vsebina teh izvedbenih ukrepov enaka vsebini izvedbenih ukrepov iz člena 45 za regulirane trge.

POGLAVJE III

PRAVICE INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 31

Svoboda opravljanja investicijskih storitev in dejavnosti

1. Države članice zagotovijo, da lahko investicijska podjetja, ki jih pristojni organi druge države članice pooblastijo in nadzorujejo v skladu s to direktivo in glede kreditnih institucij v skladu z Direktivo 2000/12/ES, svobodno opravljajo investicijske storitve in/ali dejavnosti ter pomožne storitve na njihovem ozemlju, pod pogojem, da njihovo dovoljenje zajema take storitve in dejavnosti. Pomožne storitve se lahko opravljajo samo skupaj z investicijskimi storitvami in/ali dejavnostmi.

Države članice investicijskemu podjetju ali kreditni instituciji ne naložijo nobenih dodatnih zahtev v zvezi z zadevami iz te direktive.

2. Katero koli investicijsko podjetje, ki želi prvič opravljati storitve ali dejavnosti na ozemlju druge države članice ali ki želi spremeniti paleto storitev ali dejavnosti, ki jih tam opravlja, pristojnemu organu matične države članice sporoči naslednje informacije:

- (a) državo članico, v kateri namerava poslovati;
- (b) poslovni načrt, zlasti z navedbo investicijskih storitev in/ali dejavnosti ter pomožnih storitev, ki jih namerava opravljati, in ali namerava uporabiti vezane zastopnike na ozemlju držav članic, v katerih namerava opravljati storitve.

Če namerava investicijsko podjetje uporabiti vezane zastopnike, pristojni organ matične države članice investicijskega podjetja na zahtevo pristojnega organa države članice gostiteljice v primeren roku sporoči istovetnost vezanih zastopnikov, ki jih investicijsko podjetje namerava uporabiti v tej državi članici. Država članica gostiteljica lahko take informacije objavi.

3. Pristojni organ matične države članice v enem mesecu po prejemu informacij te informacije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice, imenovanemu za kontaktno točko v skladu s členom 56(1). Investicijsko podjetje lahko nato začne opravljati zadevno investicijsko storitev ali storitve v državi članici gostiteljici.

4. V primeru spremembe katerega koli podatka, sporočenega v skladu s odstavkom 2, investicijsko podjetje vsaj en mesec pred uvedbo spremembe pristojnemu organu matične države članice

predloži pisno obvestilo o tej spremembi. Pristojni organ matične države članice o teh spremembah obvesti pristojni organ države članice gostiteljice.

5. Države članice brez dodatnih zakonskih ali administrativnih zahtev investicijskim podjetjem in upravljavcem trga, ki upravljajo MTF, iz drugih držav članic dovolijo, da na njihovem ozemlju uredijo ustrezne sisteme, da oddaljenim uporabnikom ali udeležencem s sedežem na njihovem ozemlju omogočijo dostop do svojih sistemov in njihovo uporabo.

6. Investicijsko podjetje ali upravljavec trga, ki upravlja MTF, pristojnemu organu svoje matične države članice sporoči, v kateri državi članici namerava vzpostaviti take sisteme. Pristojni organ matične države članice MTF v enem mesecu sporoči te informacije državi članici, v kateri MTF namerava vzpostaviti tako ureditev.

Pristojni organ matične države članice MTF na zahtevo pristojnega organa države članice gostiteljice MTF v primernem roku sporoči istovetnost članov ali udeležencev MTF s sedežem v tej državi članici.

Člen 32

Ustanovitev podružnice

1. Države članice zagotovijo, da se na njihovih ozemljih lahko opravljajo investicijske storitve in/ali dejavnosti ter pomožne storitve v skladu s to direktivo in Direktivo 2000/12/ES prek ustanovitve podružnice, pod pogojem, da so te storitve in dejavnosti zajete v dovoljenju, ki ga investicijsko podjetje ali kreditna institucija pridobi v matični državi članici. Pomožne storitve se lahko opravljajo samo skupaj z investicijskimi storitvami in/ali dejavnostmi.

Države članice ne smejo naložiti nobenih dodatnih zahtev glede organizacije in poslovanja podružnice v zvezi z zadevami iz te direktive, razen tistih, dovoljenih v skladu s odstavkom 7.

2. Države članice morajo od investicijskega podjetja, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, zahtevati, da najprej uradno obvesti pristojni organ svoje matične države članice in mu posreduje naslednje informacije:

- (a) ime države članice, na ozemlju katere namerava ustanoviti podružnico;
- (b) poslovni načrt, ki med drugim navaja investicijske storitve in/ali dejavnosti ter pomožne storitve, ki bodo ponujene, in organizacijsko strukturo podružnice ter navaja, ali namerava podružnica uporabiti vezane zastopnike;
- (c) naslov v matični državi članici, kjer se lahko dobijo dokumenti;
- (d) imena odgovornih za upravljanje podružnice.

Če investicijsko podjetje uporablja vezanega zastopnika s sedežem v državi članici izven matične države članice, je ta vezani zastopnik izenačen s podružnico in zanj veljajo določbe te direktive v zvezi s podružnicami.

3. Razen če ima pristojni organ matične države članice razlog, da dvomi v primernost administrativne strukture ali finančnega položaja investicijskega podjetja, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti, v treh mesecih po prejetju vseh informacij te informacije sporoči pristojnemu organu države članice gostiteljice, imenovanemu za kontaktno točko v skladu s členom 56(1), in s tem v skladu obvesti zadevno investicijsko podjetje.

4. Poleg informacij iz odstavka 2 pristojni organ matične države članice pristojnemu organu države članice gostiteljice sporoči podrobnosti o akreditirani odškodninski shemi, katere članica je investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 97/9/ES. V primeru spremembe podatkov pristojni organ matične države članice ustrezno obvesti pristojni organ države članice gostiteljice.

5. Če pristojni organ matične države članice zavrne posredovanje informacij pristojnemu organu države članice gostiteljice, zadevnemu investicijskemu podjetju navede razloge za zavrnitev v treh mesecih po prejetju informacij.

6. Ob prejemu sporočila s strani pristojnega organa države članice gostiteljice, ali če takega sporočila z njene strani ni najkasneje dva meseca po datumu posredovanja sporočila s strani pristojnega organa matične države članice, je lahko podružnica ustanovljena in začne poslovati.

7. Pristojni organ države članice, v kateri se podružnica nahaja, prevzame odgovornost za zagotavljanje, da so storitve podružnice na njenem ozemlju skladne z obveznostmi iz členov 19, 21, 22, 25, 27 in 28 ter iz ukrepov, sprejetih v skladu z njimi.

Pristojni organ države članice, v kateri se podružnica nahaja, ima pravico pregledati ureditev podružnice in zahtevati take spremembe, ki so nujno potrebne, da lahko pristojni organ uveljavlja zahteve iz členov 19, 21, 22, 25, 27 in 28 ter ukrepov, sprejetih v skladu z njimi, glede storitev in/ali dejavnosti, ki jih podružnica opravlja na njenem ozemlju.

8. Vsaka država članica predvidi, da lahko, če investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ustanovi podružnico na njenem ozemlju, pristojni organ matične države članice investicijskega podjetja pri izvajanju svojih pristojnosti in po obvestilu pristojnega organa države članice gostiteljice opravlja inšpekcijske preglede te podružnice na kraju samem.

9. V primeru spremembe katere koli informacije, sporočene v skladu z odstavkom 2, investicijsko podjetje vsaj en mesec pred uvedbo spremembe pristojnemu organu matične države članice predloži pisno obvestilo o tej spremembi. Tudi pristojni organ države članice gostiteljice je o tej spremembi obveščen s strani pristojnega organa matične države članice.

Člen 33

Dostop do reguliranih trgov

1. Države članice morajo zahtevati, da imajo investicijska podjetja iz drugih držav članic, ki so pridobile dovoljenje za izvajanje naročil strank ali za poslovanje za lastni račun, pravico do članstva ali do dostopa do reguliranih trgov, vzpostavljenih na njihovem ozemlju, na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno, z ustanavljanjem podružnic v državah članicah gostiteljicah;
- (b) tako, da postanejo oddaljene članice reguliranega trga ali da imajo do njega oddaljeni dostop, ne da bi morale ustanavljati podružnice v matični državi članici reguliranega trga, če postopki trgovanja in sistemi zadevnega trga ne zahtevajo fizične prisotnosti za sklepanje transakcij na trgu.

2. Države članice investicijskim podjetjem, ki uveljavljajo pravico iz odstavka 1, ne naložijo nobenih dodatnih pravnih ali administrativnih zahtev.

Člen 34

Dostop do sistemov centralne pogodbene stranke, obračuna in poravnave ter pravica do določanja sistema poravnave

1. Države članice morajo zahtevati, da imajo investicijska podjetja iz drugih držav članic pravico do dostopa do sistemov centralne pogodbene stranke, obračuna in poravnave na njihovem ozemlju za namene zaključka ali organiziranja zaključka transakcij finančnih instrumentov.

Države članice morajo zahtevati, da za dostop teh investicijskih podjetij do teh sistemov veljajo ista nediskriminatorna, pregledna in objektivna merila kot za lokalne udeležence. Države članice ne smejo omejiti uporabe teh sistemov na obračunavanje in poravnavanje transakcij finančnih instrumentov, ki se izvajajo na reguliranem trgu ali v MTF na njihovem ozemlju.

2. Države članice zahtevajo, da regulirani trgi na njihovem ozemlju vsem svojim članom ali udeležencem ponudijo pravico do določanja sistema poravnave transakcij finančnih instrumentov, ki se izvajajo na tem reguliranem trgu, pod pogojem:

- (a) da obstajajo take povezave in dogovori med določenim sistemom poravnave in katerim koli drugim sistemom, ki so potrebni za zagotovitev učinkovite in gospodarne poravnave zadevne transakcije;
- (b) da se pristojni organ, odgovoren za nadzor nad reguliranim trgom, strinja, da so ti tehnični pogoji za poravnavo transakcij, sklenjenih na reguliranem trgu prek drugega sistema poravnave kot tistega, ki je določen, taki, da omogočajo nemoteno in pravilno delovanje finančnih trgov.

Ta ocena pristojnega organa reguliranega trga ne sme posegati v pristojnosti nacionalnih centralnih bank kot nadzornikov sistemov poravnave ali drugih organov nadzora nad takimi sistemi. Pristojni organ upošteva nadzor, ki ga te ustanove že izvajajo, da bi preprečili neupravičeno podvajanje kontrole.

3. Pravice investicijskih podjetij iz odstavkov 1 in 2 ne smejo posegati v pravice upravljavcev sistemov centralnega pogodbenega organa, obračuna ali poravnave vrednostnih papirjev, da na legitimni poslovni podlagi zavrne, da bi dal na razpolago zahtevane storitve.

Člen 35

Določbe v zvezi ureditvijo centralne pogodbene stranke, obračuna in poravnave za MTF

1. Države članice investicijskim podjetjem in upravljavcem trga, ki upravljajo MTF, ne smejo preprečiti, da bi sklenili ustrezeni dogovor s centralno pogodbeno stranko ali klirinško hišo in sistemom poravnave druge države članice z namenom poskrbeti za obračun in/ali poravnavo nekaterih ali vseh trgovskih poslov, ki jih v okviru njihovih sistemov sklenejo udeleženci trga.

2. Pristojni organ investicijskih podjetij in upravljavcev trga, ki upravljajo MTF, ne sme nasprotovati uporabi centralne pogodbene stranke, klirinških hiš in/ali sistemov poravnave v drugi državi članici, razen če je to dokazljivo potrebno za vzdrževanje pravičnega delovanja tega MTF in ob upoštevanju pogojev za sisteme poravnave iz člena 34(2).

Za preprečitev neupravičenega podvajanja kontrole pristojni organ upošteva nadzor, ki ga nad sistemom obračuna in poravnave že izvajajo nacionalne centralne banke kot nadzorniki sistemov obračuna in poravnave ali drugi nadzorni organi s pristojnostjo za take sisteme.

NASLOV III

REGULIRANI TRGI

Člen 36

Dovoljenje in veljavni pravni red

1. Države članice kot regulirane trge pooblastijo samo tiste sisteme, ki so skladni z določbami iz tega naslova.

Dovoljenje se reguliranemu trgu izda samo, če se pristojni organ zadovoljivo prepriča, da upravljavec trga in sistemi reguliranega trga izpolnjujejo vsaj zahteve iz tega naslova.

V primeru reguliranega trga, ki je pravna oseba in ki ga vodi ali upravlja upravljavec trga, ki ni regulirani trg sam, države članice določijo, kako se različne obveznosti, ki v skladu s to direktivo veljajo za upravljavce trga, razdelijo na regulirani trg in upravljavca trga.

Upravljavec reguliranega trga zagotovi vse informacije, vključno s poslovnim načrtom, ki med drugim navaja vrste predvidenih dejavnosti in organizacijsko strukturo, potrebne pristojnemu organu, da se lahko prepriča o tem, da je regulirani trg v času pridobitve prvotnega dovoljenja uredil vse potrebno za izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu z določbami tega naslova.

2. Države članice od upravljavca reguliranega trga zahtevajo, da opravlja naloge v zvezi z organizacijo in delovanjem reguliranega trga pod nadzorom pristojnega organa. Države članice zagotovijo, da pristojni organi redno pregledujejo skladnost reguliranih trgov z določbami tega naslova. Zagotovijo tudi, da pristojni organi spremljajo, da regulirani trgi ves čas izpolnjujejo pogoje za začetno dovoljenje iz tega naslova.

3. Države članice zagotovijo, da je upravljavec trga odgovoren za zagotovitev, da regulirani trg, ki ga upravlja, izpolnjuje vse zahteve iz tega naslova.

Države članice zagotovijo tudi, da upravljavec trga lahko uveljavlja pravice, odgovarjajoče reguliranemu trgu, ki ga upravlja v skladu s to direktivo.

4. Brez poseganja v katere koli zadevne določbe Direktive 2003/6/ES za trgovanje, ki se izvaja v okviru sistemov reguliranega trga, velja javni pravni red matične države članice reguliranega trga.

5. Pristojni organ lahko odvzame dovoljenje, izdano reguliranemu trgu, če ta:

- (a) dovoljenja ne uporabi v 12 mesecih, se izrecno odpove dovoljenju ali v zadnjih šestih mesecih ne deluje, razen če država članica določi, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;

- (b) pridobi dovoljenje z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano;
- (d) hudo in sistematično krši predpise, sprejete v skladu s to direktivo;
- (e) spada v okvir katerega koli primera, v katerem nacionalna zakonodaja predvideva odvzem.

Člen 37

Zahteve glede vodenja reguliranega trga

1. Države članice morajo zahtevati, da so osebe, ki dejansko vodijo poslovanje reguliranega trga, dovolj ugledne in dovolj izkušene, da lahko poskrbijo za smotrno in skrbno vodenje in upravljanje reguliranega trga. Države članice zahtevajo tudi, da upravljavec reguliranega trga pristojni organ obvesti o istovetnosti in morebitnih drugih kasnejših spremembah oseb, ki dejansko vodijo poslovanje reguliranega trga.

Pristojni organ zavrne odobritev predlaganih sprememb, če obstajajo objektivni in dokazljivi razlogi za prepričanje, da predstavljajo pomembno nevarnost za smotrno in skrbno vodenje in upravljanje reguliranega trga.

2. Države članice zagotovijo, da se v procesu izdajanja dovoljenja reguliranemu trgu za osebo ali osebe, ki dejansko vodijo poslovanje reguliranega trga, ki že ima dovoljenje v skladu s pogoji iz te direktive, šteje, da izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1.

Člen 38

Zahteve glede oseb, ki imajo pomemben vpliv na vodenje reguliranega trga

1. Države članice zahtevajo, da so osebe, ki imajo priložnost neposredno ali posredno pomembno vplivati na vodenje reguliranega trga, primerne.

2. Države članice od upravljavca reguliranega trga zahtevajo:

- (a) da pristojnemu organu posreduje informacije v zvezi z lastništvom reguliranega trga in/ali upravljavca trga, zlasti o istovetnosti in obsegu udeležbe katerih koli oseb, ki lahko pomembno vplivajo na vodenje, in da te informacije objavi;
- (b) da pristojni organ obvesti o morebitnem prenosu lastništva, ki povzroči spremembo istovetnosti oseb s pomembnim vplivom na upravljanje reguliranega trga, in da tak prenos objavi.

3. Pristojni organ zavrne odobritev sprememb glede večinske udeležbe v reguliranem trgu in/ali upravljavcu trga, če obstajajo objektivni in dokazljivi razlogi za prepričanje, da predstavljajo nevarnost za smotrno in skrbno vodenje reguliranega trga.

Člen 39

Organizacijske zahteve

Države članice od reguliranega trga zahtevajo:

- (a) da ima vzpostavljeno ureditev za jasno prepoznavanje in obvladovanje potencialnih škodljivih posledic, ki jih ima za delovanje reguliranega trga ali za njegove udeležence morebitno nasprotje interesov med interesi reguliranega trga, njegovimi lastniki ali njegovim upravljavcem in smotnim delovanjem reguliranega trga, zlasti če se za tako nasprotje interesov izkaže, da bi lahko škodljivo vplivalo na opravljanje funkcij, ki jih pristojni organ prenese na regulirani trg;
- (b) da je primerno opremljen za obvladovanje tveganj, ki jim je izpostavljen, da vzpostavi ustrezno ureditev in sisteme za prepoznavanje kakršnih koli pomembnih tveganj za njegovo delovanje in da uvede učinkovite ukrepe za ublažitev teh tveganj;
- (c) da ima vzpostavljeno ureditev za dobro vodenje tehničnih operacij sistema, vključno z uvedbo učinkovite ureditve nujnih ukrepov ob motnjah v sistemih;
- (d) da ima pregledna in nediskrecijska pravila in postopke, ki predpisujejo pošteno in pravilno trgovanje ter vzpostavljajo objektivna merila za učinkovito izvajanje naročil;
- (e) da ima vzpostavljeno učinkovito ureditev za omogočanje učinkovitega in pravočasnega zaključka transakcij, ki se izvajajo v okviru njegovih sistemov;
- (f) da ima v času izdaje dovoljenja in nenehno na razpolago zadostne finančne vire, ki omogočajo njegovo pravilno delovanje, ob upoštevanju narave in obsega transakcij, sklenjenih na trgu ter obsega in stopnje tveganj, ki jim je izpostavljen.

Člen 40

Sprejemanje finančnih instrumentov v trgovanje

1. Države članice od reguliranih trgov zahtevajo, da imajo jasna in pregledna pravila glede sprejemanja finančnih instrumentov v trgovanje.

Ta pravila morajo zagotavljati, da je s katerimi koli finančnimi instrumenti, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu, mogoče trgovati na pošten, pravičen in učinkovit način ter, v primeru prenosljivih vrednostnih papirjev, da so prosto prenosljivi.

2. V primeru izvedenih finančnih instrumentov morajo pravila zlasti zagotavljati, da oblika pogodbe na izvedene finančne instrumente omogoča pravilno oblikovanje cen in obstoj učinkovitih pogojev za poravnavo.

3. Poleg obveznosti iz odstavkov 1 in 2 države članice od reguliranih trgov zahtevajo, da vzpostavijo in vzdržujejo učinkovito ureditev za preverjanje, da izdajatelji prenosljivih vrednostnih papirjev, sprejetih v trgovanje na reguliranem trgu, svoje obveznosti v zvezi z obveznostmi glede začetnega, stalnega ali priložnostnega razkritja izpolnjujejo v skladu s pravnim redom Skupnosti.

Države članice zagotovijo, da regulirani trg vzpostavi ureditev, ki njegovim članom ali udeležencem olajšuje dostop do informacij, objavljenih v skladu s pravnim redom Skupnosti.

4. Države članice zagotovijo, da imajo regulirani trgi vzpostavljeno potrebno ureditev za redno pregledovanje skladnosti finančnih instrumentov, ki jih sprejmejo na trg, z zahtevami glede sprejetja.

5. Prenosljivi vrednostni papir, ki je bil sprejet v trgovanje na reguliranem trgu, se lahko kasneje sprejme v trgovanje na drugih reguliranih trgih, tudi brez privolitve izdajatelja in v skladu z ustreznimi določbami Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se izda ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovem sprejetju v trgovanje, in o spremembi Direktive 2001/34/ES ⁽¹⁾ Regulirani trg izdajatelja obvesti o tem, da se z njegovimi vrednostnimi papirji trguje na tem reguliranem trgu. Za izdajatelja ne velja nobena obveznost posredovanja informacij, zahtevanih v skladu z odstavkom 3, neposredno kateremu koli reguliranem trgu, ki izdajateljeve vrednostne papirje brez njegove privolitve sprejme v trgovanje.

6. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 do 5, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe, ki:

- (a) določajo značilnosti različnih razredov instrumentov, ki jih mora regulirani trg upoštevati pri ocenjevanju, ali je instrument izdan na način, skladen s pogoji iz drugega pododstavka odstavka 1 za sprejetje v trgovanje v različnih segmentih trga, ki ga upravlja;
- (b) pojasnjujejo ureditev, ki jo mora regulirani trg uvesti, da bi se zanj štelo, da izpolnjuje svojo obveznost preverjanja, da izdajatelj prenosljivega vrednostnega papirja izpolnjuje svoje

obveznosti v skladu s pravnim redom Skupnosti v zvezi z obveznostmi glede začetnega, stalnega ali priložnostnega razkritja;

- (c) pojasnjujejo ureditev, ki jo mora regulirani trg uvesti v skladu z odstavkom 3, da bi svojim članom ali udeležencem olajšal dostop do informacij, objavljenih pod pogoji pravnega reda Skupnosti.

Člen 41

Začasen umik in odstranitev instrumentov iz trgovanja

1. Brez poseganja v pravico pristojnega organa iz člena 50(2)(j) in (k), da zahteva začasni umik ali odstranitev instrumenta iz trgovanja, lahko upravljavec reguliranega trga finančni instrument, ki ne spoštuje več pravil reguliranega trga, začasno umakne ali odstrani iz trgovanja, razen če bi tak ukrep verjetno povzročil znatno škodo interesom vlagateljev ali pravilnemu delovanju trga.

Ne glede na možnost, da upravljavci reguliranih trgov neposredno obvestijo upravljavce drugih reguliranih trgov, morajo države članice zahtevati, da upravljavec reguliranega trga, ki finančni instrument začasno umakne ali odstrani iz trgovanja, objavi to odločitev in pristojnemu organu sporoči ustrezne informacije. Pristojni organ obvesti pristojne organe drugih držav članic.

2. Pristojni organ, ki zahteva začasni umik ali odstranitev finančnega instrumenta iz trgovanja na enem ali več reguliranih trgih, takoj objavi svojo odločitev in obvesti pristojne organe drugih držav članic. Razen kjer bi to lahko povzročilo znatno škodo interesom vlagateljev ali pravilnemu delovanju trga, pristojni organi drugih držav članic zahtevajo začasni umik ali odstranitev tega finančnega instrumenta iz trgovanja na reguliranih trgih in MTF, ki delujejo v okviru njihovih pristojnosti.

Člen 42

Dostop do reguliranega trga

1. Države članice morajo od reguliranega trga zahtevati, da uvede in vzdržuje pregledna in nediskriminatorna pravila na podlagi objektivnih meril, ki veljajo za dostop do reguliranega trga ali članstvo v njem.

2. Ta pravila morajo določati vse obveznosti članov ali udeležencev iz:

- (a) akta o ustanovitvi in administracije reguliranega trga;

- (b) pravil v zvezi s transakcijami na trgu;

⁽¹⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

(c) poklicnih standardov, ki veljajo za osebe investicijskih podjetij ali kreditnih institucij, ki delujejo na trgu;

(d) pogojev iz odstavka 3 za člane ali udeležence, ki niso investicijska podjetja ali kreditne institucije;

(e) pravil in postopkov za obračun in poravnavo transakcij, sklenjenih na reguliranem trgu.

3. Regulirani trgi lahko kot člane ali udeležence sprejmejo investicijska podjetja, kreditne institucije, pooblaščenec v skladu z Direktivo 2000/12/ES, in druge osebe, ki:

(a) so sposobne in primerne;

(b) imajo zadostno stopnjo sposobnosti in usposobljenosti za trgovanje;

(c) imajo, kjer je ustrezno, primerno organizacijsko ureditev;

(d) imajo zadostne vire za vlogo, ki naj bi jo imeli, ob upoštevanju različnih finančnih ureditev, ki jih ima lahko regulirani trg vzpostavljene za zagotovitev primerne poravnave transakcij.

4. Države članice zagotovijo, da za transakcije, sklenjene na reguliranem trgu, člani in udeleženci niso obvezani drug drugemu nalagati obveznosti iz členov 19, 21 in 22. Vseeno pa člani ali udeleženci reguliranega trga uporabljajo obveznosti iz členov 19, 21 in 22 za svoje stranke, kadar v imenu svojih strank izpolnjujejo njihova naročila na reguliranem trgu.

5. Države članice zagotovijo, da pravila glede dostopa do reguliranega trga ali članstva v njem predvidevajo neposredno ali oddaljeno udeležbo investicijskih podjetij in kreditnih institucij.

6. Države članice brez dodatnih zakonskih ali administrativnih zahtev reguliranim trgov iz drugih držav članic dovolijo, da na njihovem ozemlju uredijo ustrezno, da oddaljenim članom ali udeležencem s sedežem na njihovem ozemlju omogočijo dostop do teh trgov in trgovanje na njih.

Regulirani trg pristojnemu organu svoje matične države članice sporoči, v kateri državi članici namerava vzpostaviti tako ureditev. Pristojni organ matične države članice v enem mesecu sporoči te informacije državi članici, v kateri regulirani trg namerava vzpostaviti tako ureditev.

Pristojni organ matične države članice reguliranega trga na zahtevo pristojnega organa države članice gostiteljice v primerem roku sporoči istovetnost članov ali udeležencev reguliranega trga s sedežem v tej državi članici.

7. Države članice morajo od upravljavca reguliranega trga zahtevati, da pristojnemu organu reguliranega trga redno posreduje seznam članov in udeležencev reguliranega trga.

Člen 43

Spremljanje skladnosti s pravili reguliranega trga in drugimi pravnimi obveznostmi

1. Države članice morajo od reguliranih trgov zahtevati, da uvedejo in vzdržujejo učinkovito ureditev in postopke za redno spremljanje usklajenosti svojih članov in udeležencev s svojimi pravili. Regulirani trgi spremljajo transakcije, ki jih v okviru njihovih sistemov izvajajo njihovi člani ali udeleženci, da bi prepoznali kršitve teh pravil, pogoje trgovanja, ki motijo delovanje trga, ali ravnanje, ki bi lahko pomenilo zlorabo trga.

2. Države članice morajo od upravljavcev reguliranih trgov zahtevati, da pristojnemu organu reguliranega trga poročajo o pomembnih kršitvah njihovih pravil ali pogojih trgovanja, ki motijo delovanje trga, ali ravnanju, ki bi lahko pomenilo zlorabo trga. Države članice morajo od upravljavca reguliranega trga zahtevati tudi, da organu, pristojnemu za preiskavo in pregon zlorabe trga na reguliranem trgu, nemudoma zagotovi ustrezne informacije, ter da temu organu nudi najboljšo možno pomoč pri preiskovanju in pregonu zlorabe trga, ki se pojavi v sistemih reguliranega trga ali prek njih.

Člen 44

Zahteve za regulirane trge glede preglednosti pred trgovanjem

1. Države članice od reguliranih trgov zahtevajo vsaj, da objavijo trenutne ponudbene nakupne in prodajne cene ter globino interesov za trgovanje pri teh cenah, ki se za delnice, sprejete v trgovanje, oglašujejo prek njihovih sistemov. Države članice morajo zahtevati, da so te informacije na razpolago javnosti ob primerenih poslovnih pogojih in kontinuirano v času običajnih ur trgovanja.

Regulirani trgi lahko investicijskim podjetjem, ki so v skladu s členom 27 obvezane objavljati svoje ponudbe glede delnic, ob primernih poslovnih pogojih in na nediskriminatoren način dajo dostop do sistemov, ki jih uporabljajo za objavljanje informacij v skladu s prvim pododstavkom.

2. Države članice predvidijo, da lahko pristojni organi opustijo obveznost reguliranih trgov, da objavijo informacije iz odstavka 1, na podlagi tržnega modela ali vrste in obsega naročil v primerih, opredeljenih v skladu z odstavkom 3. Zlasti morajo biti pristojni organi pooblaščen, da lahko opustijo to obveznost v zvezi s transakcijami, ki so velike v primerjavi z običajnim tržnim obsegom za zadevno delnico ali vrsto delnice.

3. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe glede:

(a) razpona ponujenih nakupnih in prodajnih cen ali določenih ponudb ustvarjalcev trga ter globine interesov za trgovanje pri teh cenah, ki jih je treba objaviti;

(b) obsega ali vrste naročil, pri katerih se lahko opusti razkritje pred trgovanjem iz odstavka 2;

(c) tržnega modela, pri katerem se lahko opusti razkritje pred trgovanjem v skladu z odstavkom 2, in zlasti veljavnosti obveznosti za metode trgovanja, s katerimi upravljajo regulirani trgi in po katerih se sklepajo transakcije v skladu z njihovimi pravili glede na cene, vzpostavljene izven reguliranega trga ali s periodičnimi dražbami.

Člen 45

Zahteve za regulirane trge glede preglednosti po trgovanju

1. Države članice od reguliranih trgov zahtevajo vsaj, da objavijo ceno, obseg in čas transakcij, izvedenih v zvezi z delnicami, sprejetimi v trgovanje. Države članice morajo zahtevati, da se čim bolj sprotno objavljajo podrobnosti o vseh takih transakcijah ob primernih poslovnih pogojih.

Regulirani trgi lahko investicijskim podjetjem, ki so v skladu s členom 28 obvezana objavljati podrobnosti o svojih transakcijah delnic, ob primernih poslovnih pogojih in na nediskriminatoren način dajo dostop do sistemov, ki jih uporabljajo za objavljanje informacij v skladu s prvim pododstavkom.

2. Države članice morajo predvideti, da lahko pristojni organ regulirane trge pooblasti, da predvidijo odloženo objavo podrobnosti o transakcijah na podlagi njihove vrste in obsega. Zlasti lahko pristojni organi dovolijo odloženo objavo pri transakcijah, ki so velike v primerjavi z običajnim tržnim obsegom za zadevno delnico ali razred delnic. Države članice morajo od reguliranih trgov zahtevati, da od pristojnega organa pridobijo

predhodno odobritev predlagane ureditve za odloženo objavo ter da je ta ureditev jasno razkrita udeležencem trga in javnosti, ki investira.

3. Da bi zagotovila učinkovito in pravilno delovanje finančnih trgov in enotno uporabo odstavkov 1 in 2, Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe glede:

(a) obsega in vsebine informacij, ki morajo biti dane na razpolago javnosti;

(b) pogojev, pod katerimi lahko regulirani trg predvidi odloženo objavo poslov, in meril, ki se uporabijo pri določanju transakcij, za katere je zaradi njihovega obsega ali vrste zadevne delnice dovoljena odložena objava.

Člen 46

Določbe v zvezi z ureditvijo sistemov centralne pogodbene stranke, obračuna in poravnave

1. Države članice reguliranim trgov ne smejo preprečiti, da bi sklenili ustrezeni dogovor s centralno pogodbeno stranko ali klirinško hišo in sistemom poravnave druge države članice z namenom poskrbeti za obračun in/ali poravnavo nekaterih ali vseh poslov, ki jih v okviru njihovih sistemov sklenejo udeleženci trga.

2. Pristojni organ reguliranega trga ne sme nasprotovati uporabi centralne pogodbene stranke, klirinških hiš in/ali sistemov poravnave v drugi državi članici, razen če je to dokazljivo potrebno za vzdrževanje pravičnega delovanja tega reguliranega trga in ob upoštevanju pogojev za sisteme poravnave iz člena 34(2).

Za preprečitev neupravičenega podvajanja kontrole pristojni organ upošteva nadzor, ki ga nad sistemom obračuna in poravnave že izvajajo nacionalne centralne banke kot nadzorniki sistemov obračuna in poravnave ali drugi nadzorni organi, pristojni za take sisteme.

Člen 47

Seznam reguliranih trgov

Vsaka država članica sestavi seznam reguliranih trgov, ki jim je matična država članica, in ta seznam posreduje drugim državam članicam in Komisiji. Podobno sporočanje se izvede za vsako spremembo tega seznama. Komisija objavi seznam vseh reguliranih trgov v *Uradnem listu Evropske unije* in ga enkrat letno posodobi. Komisija objavi in posodobi seznam tudi na svoji spletni strani vsakokrat, ko ji države članice sporočijo spremembe svojih seznamov.

NASLOV IV**PRISTOJNI ORGANI****POGLAVJE I****IMENOVANJE, POOBLASTILA IN POSTOPKI PRAVNEGA VARSTVA****Člen 48****Imenovanje pristojnih organov**

1. Vsaka država članica imenuje pristojne organe, ki morajo izvajati vse dolžnosti iz različnih določb te direktive. Države članice Komisijo in pristojne organe drugih držav članic obvestijo o istovetnosti pristojnih organov, odgovornih za izvrševanje vsake od teh dolžnosti ter o morebitni delitvi teh dolžnosti.

2. Pristojni organi iz odstavka 1 so javni organi brez poseganja v možnost prenosa nalog na druge subjekte, kadar to izrecno predvidevajo členi 5(5), 16(3), 17(2) in 23(4).

Morebitni prenos nalog na subjekte, ki niso organi iz odstavka 1, ne sme zajemati izvajanja javne oblasti ali uporabe pooblastil za odločanje po prostem preudarku. Države članice morajo zahtevati, da pristojni organi pred prenosom sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ima subjekt, na katerega naj bi se naloge prenesle, sposobnost in vire za učinkovito opravljanje vseh nalog, in da se prenos izvede samo, če je bil vzpostavljen jasno opredeljen in dokumentiran okvir za opravljanje prenesenih nalog, ki navaja naloge, ki naj bi bile prevzete, in pogoje, pod katerimi morajo biti opravljene. Ti pogoji morajo zajemati določbo, ki zadevni subjekt obvezuje, da ravna in je organiziran na tak način, da je preprečeno nasprotje interesov in da se informacije, pridobljene ob opravljanju prenesenih nalog, ne uporabijo nepošteno ali za omejevanje konkurence. V vsakem primeru je za nadzorovanje skladnosti s to direktivo in njenimi izvedbenimi ukrepi končno odgovoren pristojni organ ali organi, imenovani v skladu z odstavkom 1.

Države članice Komisijo in pristojne organe drugih držav članic obvestijo o morebitni ureditvi, vzpostavljeni v zvezi s prenosom nalog, vključno z natančnimi pogoji, pod katerimi je tak prenos urejen.

3. Komisija objavi seznam pristojnih organov iz odstavkov 1 in 2 v Uradnem listu Evropske unije vsaj enkrat letno in ga stalno prilagaja zadnjemu stanju na svoji spletni strani.

Člen 49**Sodelovanje med organi v isti državi članici**

Če država članica imenuje več kot en pristojni organ za izvrševanje določbe iz te direktive, morajo biti vloge posameznega pristojnega organa jasno opredeljene, pristojni organi pa morajo tesno sodelovati.

Vsaka država članica mora zahtevati tako sodelovanje tudi med pristojnimi organi za namene te direktive in pristojnimi organi, v tej državi članici odgovornimi za nadzor nad kreditnimi in drugimi finančnimi institucijami, pokojninskimi skladi, KNPVP, zavarovalnimi in pozavarovalnimi posredniki in zavarovalnicami.

Države članice morajo od pristojni organov zahtevati, da si izmenjajo vse informacije, ki so bistvene ali pomembne za opravljanje njihovih funkcij in dolžnosti.

Člen 50**Pooblastila, ki jih morajo imeti pristojni organi**

1. Pristojni organi prejmejo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje njihovih funkcij. V okviru omejitev, ki jih določa njihova nacionalna zakonodaja, ta pooblastila izvršujejo:

- (a) neposredno; ali
- (b) v sodelovanju z drugimi organi; ali
- (c) na lastno odgovornost s prenosom na subjekte, na katere so bile prenesene naloge v skladu s členom 48(2); ali
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

2. Pooblastila iz odstavka 1 se izvršujejo v skladu z nacionalnim pravnim redom in zajemajo vsaj pravice do:

- (a) dostopa do katerega koli dokumenta v kakršni koli obliki in do prejetja njegove kopije;
- (b) zahtevanja informacij od katere koli osebe in, če je treba, vabljenja in zaslišanja osebe z namenom pridobiti informacije;
- (c) opravljanja inšpekcijskih pregledov na kraju samem;
- (d) zahtevanja obstoječih evidenc o telefonskem in podatkovnem prometu;
- (e) zahtevanja prenehanja katerega koli ravnanja, ki je v nasprotju z določbami, sprejetimi pri izvajanju te direktive;
- (f) zahtevanja zamrznitve in/ali zasega sredstev;

- (g) zahtevanja začasne prepovedi poklicne dejavnosti;
- (h) zahtevanja od revizorjev pooblaščenih investicijskih podjetij in reguliranih trgov, da posredujejo informacije;
- (i) sprejetja katere koli vrste ukrepov za zagotovitev, da so investicijska podjetja in regulirani trgi stalno usklajeni z zakonskimi zahtevami;
- (j) zahtevanja začasnega umika finančnega instrumenta iz trgovanja;
- (k) zahtevanja odstranitve finančnega instrumenta iz trgovanja na reguliranem trgu ali drugega sistema trgovanja;
- (l) predložitve zadev v kazenski pregon;
- (m) omogočanja revizorjem ali izvedencem, da opravijo preverjanje ali preiskave.

Člen 51

Administrativne sankcije

1. Brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenja ali v pravico držav članic, da naložijo kazenske sankcije, države članice v skladu s svojim nacionalnim pravnim redom zagotovijo, da se lahko proti odgovornim osebam sprejmejo ustrezni administrativni ukrepi ali se jim naložijo administrativne sankcije, če se določbe, sprejete pri izvajanju te direktive, ne izpolnjujejo. Države članice zagotovijo, da so ti ukrepi učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Države članice določijo sankcije, ki se uporabijo v primeru nesodelovanja pri preiskavi iz člena 50.

3. Države članice predvidijo, da lahko pristojni organ javnosti razkrije kateri koli ukrep ali sankcijo, ki bo sprejet zaradi kršenja določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, razen če bi tako razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

Člen 52

Pravica do pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da je kakršna koli odločitev, sprejeta v skladu z zakoni ali drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo, ustrezno obrazložena in da v zvezi z njo velja pravica do pravnega sredstva na sodiščih. Pravica do pravnega sredstva na sodiščih se uporablja tudi, če v šestih mesecih po predložitvi

zahtevka za pridobitev dovoljenja, v katerem so navedene vse potrebne informacije, ni sprejeta nobena odločitev v zvezi z njim.

2. Države članice predvidijo, da lahko eno ali več naslednjih teles, kakor določa nacionalni pravni red, v interesu potrošnikov in v skladu z nacionalnim pravnim redom pred sodiščem ali pristojnim upravnim organom sproži postopek za zagotovitev, da se nacionalne določbe za izvajanje te direktive uporabljajo:

- (a) javna telesa ali njihovi zastopniki;
- (b) potrošniške organizacije, ki imajo legitimen interes za zaščito potrošnikov;
- (c) poklicne organizacije, ki imajo legitimen interes za ukrepanje za zaščito svojih članov.

Člen 53

Izvensodni mehanizem za pritožbe vlagateljev

1. Države članice spodbujajo vzpostavitev učinkovitih pritožbenih postopkov in postopkov pravnega varstva za izvensodno poravnavo potrošniških sporov v zvezi z opravljanjem investicijskih in pomožnih storitev, ki ga zagotavljajo investicijska podjetja, z uporabo obstoječih teles, kjer je ustrezno.

2. Države članice zagotovijo, da tem telesom zakonski ali podzakonski predpisi ne preprečujejo, da bi učinkovito sodelovala pri reševanju čezmejnih sporov.

Člen 54

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da pristojne organe, vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ali subjekte, na katere so prenesene naloge v skladu s členom 48(2), ter revizorje in izvedence, ki jih zadržijo pristojni organi, zavezuje obveznost poklicne skrivnosti. Nobena zaupna informacija, ki jo lahko prejmejo pri opravljanju svojih dolžnosti, ne sme biti izdana kateri koli osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali združeni obliki, tako da posameznih investicijskih podjetij, upravljavcev trga, reguliranih trgov ali katerih koli drugih oseb ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo ali druge določbe te direktive.

2. Če je bil zoper investicijsko podjetje, upravljavca trga ali regulirani trg uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, se lahko zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, razširijo v civilnem ali gospodarskem postopku, če je to potrebno za izvajanje postopka.

3. Brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo, lahko pristojni organi, telesa ali fizične ali pravne osebe, razen pristojnih organov, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to direktivo, te informacije uporabijo samo pri opravljanju svojih dolžnosti in za izvajanje svojih funkcij, v primeru pristojnih organov v okviru področja uporabe te direktive ali v primeru drugih organov, teles ali fizičnih ali pravnih oseb za namen, za katerega so jim bile take informacije posredovane in/ali v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki se specifično nanašajo na izvajanje teh funkcij. Vseeno lahko organ, ki prejme informacije, te informacije uporabi za druge namene, če pristojni organ ali drugi organ, telo ali oseba, ki posreduje informacije, privoli v to.

4. Za vse zaupne informacije, ki so sprejete, izmenjane ali posredovane v skladu s to direktivo, veljajo pogoji poklicne molčečnosti iz tega člena. Ne glede na to ta člen pristojnim organom ne preprečuje, da bi izmenjevali ali posredovali zaupne informacije v skladu s to direktivo in drugimi direktivami, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, kreditne institucije, pokojninske sklade, KNPVP, zavarovalne in pozavarovalne posrednike, zavarovalnice, regulirane trge ali upravljavce trga ali drugače s privolitvijo pristojnega organa ali drugega organa ali telesa ali fizične ali pravne osebe, ki je informacije sporočila.

5. Ta člen pristojnim organom ne preprečuje, da bi v skladu z nacionalnim pravnim redom izmenjali ali posredovali zaupne informacije, ki niso bile prejete s strani pristojnega organa druge države članice.

Člen 55

Odnosi z revizorji

1. Države članice predvidijo vsaj, da ima katera koli oseba, pooblaščenca v smislu Osmе direktive Sveta 84/253/EGS z dne 10. aprila 1984 dovoljenjih za osebe pooblaščenec za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin ⁽¹⁾, ki v investicijskem podjetju opravlja nalogo, opisano v členu 51 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1987 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ⁽²⁾, členu 37 Direktive 83/349/EGS ali členu 31 Direktive 85/611/EGS, ali katero koli drugo nalogo, ki jo predpisuje zakonodaja, dolžnost, da nemudoma poroča pristojnim organom o katerem koli dejstvu ali odločitvi v zvezi s tem podjetjem, s katerim se je ta oseba seznanila pri opravljanju te naloge in ki lahko:

- (a) predstavlja pomembno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki določajo pogoje, ki veljajo za pridobitev dovoljenja ali ki specifično veljajo za opravljanje dejavnosti investicijskih podjetij;
- (b) škodljivo vplivajo na kontinuirano delovanje investicijskega podjetja;
- (c) vodijo k zavrnitvi potrditve računovodskih izkazov ali k izrazu pridržkov.

Ta oseba ima tudi dolžnost, da poroča o morebitnih dejstvih in odločitvah, s katerim se seznani pri opravljanju nalog iz prvega pododstavka v podjetju s tesnimi povezavami z investicijskim podjetjem, v kateri oseba opravlja svojo nalogo.

2. Dobroverno razkritje katerega koli dejstva ali odločitve iz odstavka 1 pristojnim oblastem s strani oseb, pooblaščenih v smislu Direktive 84/253/EGS, ne predstavlja kršitve katere koli pogodbene ali pravne omejitve glede razkritja informacij in zaradi njega take osebe ne postanejo na noben način odgovorne.

POGLAVJE II

SODELOVANJE MED PRISTOJNIMI ORGANI RAZLIČNIH DRŽAV ČLANIC

Člen 56

Obveznost sodelovanja

1. Pristojni organi različnih držav članic med seboj sodelujejo, kadar koli je to potrebno za namen opravljanja njihovih dolžnosti v skladu s to direktivo, pri čemer uporabljajo svoja pooblastila iz te direktive ali iz nacionalne zakonodaje.

Pristojni organi nudijo pomoč pristojnim organom drugih držav članic. Zlasti si izmenjujejo informacije in sodelujejo pri morebitnih preiskovalnih ali nadzornih dejavnostih.

Da bi olajšale in pospešile sodelovanje in zlasti izmenjavo informacij, države članice imenujejo en sam pristojni organ kot kontaktno točko za namene te direktive. Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, imenovanih za sprejemanje zahtev za izmenjavo informacij ali sodelovanje v skladu s tem odstavkom.

2. Ko ob upoštevanju položaja trgov vrednostnih papirjev v državi članici gostiteljici, poslovanje reguliranega trga, ki ima vzpostavljeno ureditev v državi članici gostiteljici, postane znatnega pomena za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici, pristojni organi reguliranega trga matične države članice in države članice gostiteljice vzpostavijo ustrezno ureditev sodelovanja.

⁽¹⁾ UL L 126, 12.5.1984, str. 20.

⁽²⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

3. Države članice sprejmejo potrebne administrativne in organizacijske ukrepe za omogočanje pomoči iz odstavka 1.

Člen 58

Izmenjava informacij

Pristojni organi lahko uporabijo svoja pooblastila za namen sodelovanja tudi v primerih, ko preiskovano ravnanje ne predstavlja kršitve katere koli od določb, ki veljajo v zadevni državi članici.

4. Če ima pristojni organ utemeljene razloge za sum, da na ozemlju druge države članice prihaja do dejanj ali je prihajalo do dejanj, ki so v nasprotju z določbami te direktive, o tem na specifičen način čim prej uradno obvesti pristojni organ druge države članice. Ta organ ustrezno ukrepa. Pristojni organ, ki posreduje uradno obvestilo, obvesti o izidu ukrepanja in, kolikor je mogoče, o pomembnih vmesnih dogajanjih. Ta odstavek ne posega v pristojnosti pristojnega organa, ki je posređoval informacije.

5. Da bi zagotovila enotno uporabo odstavka 2, lahko Komisija po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe za uvedbo meril, po katerih se za poslovanje reguliranega trga v državi članici gostiteljici lahko šteje, da je znatnega pomena za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici.

Člen 57

Sodelovanje pri nadzornih dejavnostih, preverjanju na kraju samem ali preiskavah

Pristojni organ ene države članice lahko zahteva sodelovanje pristojnega organa druge države članice pri nadzorni dejavnosti ali preverjanju na kraju samem ali preiskavi. V primeru investicijskih podjetij, ki so oddaljene članice reguliranega trga, se lahko pristojni organ reguliranega trga odloči, da se obrne neposredno nanje, pri čemer v skladu s tem obvesti pristojni organ matične države članice oddaljene članice.

Če pristojni organ prejme zahtevo v zvezi s preverjanjem na kraju samem ali preiskavo, v okviru svojih pooblastil:

- (a) sam opravi preverjanje ali preiskavo; ali
- (b) organu, ki da zahtevo, omogoči opravljanje preverjanja ali preiskave; ali
- (c) revizorjem ali izvedencem omogoči, da opravijo preverjanje ali preiskavo.

1. Pristojni organi držav članic, imenovani za kontaktne točke za namene te direktive v skladu s členom 56(1), si takoj medsebojno posredujejo informacije, potrebne za namene opravljanja dolžnosti pristojnih organov, imenovanih v skladu s členom 48(1), iz določb, sprejetih v skladu s to direktivo.

Pristojni organi, ki si izmenjujejo informacije z drugimi pristojnimi organi v skladu s to direktivo, lahko pri posredovanju informacij navedejo, da te informacije ne smejo biti razkrite brez njihovega izrecnega privoljenja, pri čemer se lahko take informacije izmenjajo samo za namene, za katere so ti organi dali privoljenje.

2. Pristojni organ, imenovan kot kontaktna točka, lahko posreduje informacije, prejete v skladu z odstavkom 1 ter členi 55 in 63, organom iz člena 49. Ti jih ne smejo posredovati drugim telesom ali fizičnim ali pravnim osebam brez izrecne privolitve pristojnega organa, ki jim jih je razkril, in jih lahko posredujejo samo za namene, za katere jim je ta organ dal privolitev, razen v utemeljenih okoliščinah. V tem zadnjem primeru kontaktna točka takoj obvesti kontaktno točko, ki je informacije poslala.

3. Organi iz člena 49 ter druga telesa ali fizične in pravne osebe, ki prejmejo zaupne informacije v skladu z odstavkom 1 tega člena ali v skladu s členoma 55 in 63, lahko te informacije uporabijo samo pri opravljanju svojih dolžnosti, zlasti:

- (a) za preverjanje, da so pogoji, ki veljajo za začetek poslovanja investicijskih podjetij, izpolnjeni, in za omogočanje spremljanja vodenja tega poslovanja na nekonsolidirani ali konsolidirani način, zlasti glede na zahteve v zvezi s kapitalsko ustreznostjo iz Direktive 93/6/EGS, administrativne in računovodske postopke ter mehanizme notranje kontrole;
- (b) za spremljanje pravilnega delovanja mest trgovanja;
- (c) za nalaganje sankcij;
- (d) pri upravnih pritožbah proti odločitvam pristojnih organov;
- (e) v sodnih postopkih, sproženih v skladu s členom 52; ali
- (f) pri izvensodnem mehanizmu za pritožbe vlagateljev iz člena 53.

4. Komisija lahko po postopku iz člena 64(2) sprejme izvedbene ukrepe v zvezi s postopki za izmenjavo informacij pristojnih organov.

5. Členi 54, 58 in 63 pristojnemu organu ne preprečijo, da bi centralnim bankam, Evropskemu sistemu centralnih bank in Evropski centralni banki kot monetarnim organom oblasti ter, kjer je ustrezno, drugim javnim organom oblasti, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posredoval zaupne informacije, namenjene opravljanju njihovih nalog; prav tako ni preprečeno takim organom ali telesom, da bi pristojnim organom posredovali take informacije, ki jih potrebujejo za namen opravljanja njihovih funkcij iz te direktive.

Člen 59

Zavrnitev sodelovanja

Pristojni organ lahko zavrne izpolnitev zahtev za sodelovanje pri opravljanju preiskave, preverjanja na kraju samem ali nadzorne dejavnosti iz člena 57 ali za izmenjavo informacij iz člena 58 samo, če:

- (a) bi lahko taka preiskava, preverjanje na kraju samem, nadzorna dejavnost ali izmenjava informacij škodljivo vplivali na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice;
- (b) so bili pred organi naslovljene države članice že sproženi sodni postopki v zvezi z istimi dejanji in osebami;
- (c) je bila v naslovljeni državi članici v zvezi z istimi osebami in istimi dejanji že izrečena pravnomočna sodba.

V primeru take zavrnitve pristojni organ v skladu s tem uradno obvesti pristojni organ, ki je vložil zahtevo, pri čemer navede čim podrobnejše informacije.

Člen 60

Posvetovanje med organi pred izdajo dovoljenja

1. Posvetovanje s pristojnimi organi drugih zadevnih držav članic se opravi pred izdajo dovoljenja investicijskemu podjetju, ki:

- (a) je hčerinsko podjetje investicijskega podjetja ali kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici; ali
- (b) je hčerinsko podjetje matičnega podjetja investicijskega podjetja ali kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici; ali
- (c) jo obvladujejo iste fizične ali pravne osebe, ki obvladujejo investicijsko podjetje ali kreditno institucijo v drugi državi članici.

2. Posvetovanje s pristojnim organom države članice, odgovornim za nadzor nad kreditnimi institucijami ali zavarovalnicami, se opravi pred izdajo dovoljenja investicijskemu podjetju, ki:

- (a) je hčerinsko podjetje kreditne institucije ali zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti; ali
- (b) je hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti; ali
- (c) jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti.

3. Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se zlasti posvetujejo med seboj pri ocenjevanju primernosti delničarjev ali družbenikov ter ugleda in izkušenj oseb, ki dejansko vodijo poslovanje v zvezi z vodenjem drugega subjekta v isti skupini. Izmenjajo si vse informacije o primernosti delničarjev ali družbenikov ter ugleda in izkušenj oseb, ki dejansko vodijo poslovanje, ki so pomembne za druge vpletene pristojne organe pri izdajanju dovoljenj ter pri stalnem ocenjevanju usklajenosti z pogoji poslovanja.

Člen 61

Pooblastila držav članic gostiteljic

1. Države članice gostiteljice lahko za statistične namene zahtevajo, da jim vsa investicijska podjetja s podružnicami na njihovih ozemljih periodično poročajo o dejavnosti teh podružnic.

2. Pri izvajanju svojih pooblastil v skladu s to direktivo lahko države članice gostiteljice od podružnic investicijskih podjetij zahtevajo, da zagotovijo informacije, potrebne za spremljanje njihove skladnosti s standardi, ki jih določi država članica gostiteljica in ki se zanje uporabljajo v primerih iz člena 32(7). Te zahteve ne smejo biti strožje kot tiste, ki jih za spremljanje njihove skladnosti z istimi standardi iste države članice nalagajo družbam s sedežem na njihovem ozemlju.

Člen 62

Previdnostni ukrepi, ki jih sprejmejo države članice gostiteljice

1. Če ima pristojni organ države članice gostiteljice jasne in dokazljive razloge za prepričanost, da investicijsko podjetje, ki na njenem ozemlju svobodno opravlja storitve, krši obveznosti, ki izhajajo iz predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, ali da investicijsko podjetje, ki ima na njenem ozemlju podružnico, krši obveznosti, ki izhajajo iz predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, glede česar pristojni organ države članice gostiteljice nima pooblastil, glede teh odkritij opozori pristojni organ matične države članice.

Če investicijsko podjetje, kljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali ker se taki ukrepi izkažejo za neprimerne, še naprej deluje na način, ki jasno škodi interesom vlagateljev države članice gostiteljice ali pravilnemu delovanju trgov, pristojni organ države članice gostiteljice po obveščanju pristojnega organa matične države članice sprejme ustrezne ukrepe, potrebne za zaščito vlagateljev in pravilno delovanje trgov. To zajema možnost preprečevanja investicijskim podjetjem kršiteljem, da bi začela s katerimi koli novimi transakcijami na njihovem ozemlju. Komisijo je treba nemudoma obvestiti o takih ukrepih.

2. Če pristojni organi države članice gostiteljice ugotovijo, da investicijsko podjetje s podružnico na njenem ozemlju krši zakonske ali podzakonske določbe, sprejete v tej državi v skladu s tistimi določbami te direktive, ki dajejo pooblastila pristojnim organom države članice gostiteljice, ti organi od zadevnega investicijskega podjetja zahtevajo, da preneha s svojim nezakonitim ravnanjem.

Če zadevno investicijsko podjetje ne uredi potrebnega, pristojni organi države članice gostiteljice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da zadevno investicijsko podjetje preneha s svojim nezakonitim ravnanjem. O naravi teh ukrepov se posreduje sporočilo pristojnim organom matične države članice.

Če investicijsko podjetje kljub ukrepom, ki jih sprejme država članica gostiteljica, še naprej krši zakonske ali uredbene določbe iz prvega pododstavka, ki veljajo v državi članici gostiteljici, lahko ta po obvestilu pristojnim organom matične države članice sprejme ustrezne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nezakonitosti in, kolikor je mogoče, za preprečitev, da bi to investicijsko podjetje začelo z novimi transakcijami na njenem ozemlju. Komisijo je treba nemudoma obvestiti o takih ukrepih.

3. Če ima pristojni organ države članice gostiteljice reguliranega trga ali MTF jasne in dokazljive razloge za prepričanje, da tak reguliran trg ali MTF krši obveznosti, ki izhajajo iz predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, na te ugotovitve opozori pristojni organ matične države članice reguliranega trga ali MTF.

Če navedeni regulirani trg ali MTF, kljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali ker se taki ukrepi izkažejo za neprimerne, še naprej deluje na način, ki jasno škodi interesom vlagateljev države članice gostiteljice ali pravilnemu delovanju trgov, pristojni organ države članice gostiteljice po obvestilu pristojnemu organu matične države članice sprejme ustrezne ukrepe, potrebne za zaščito vlagateljev in pravilno delovanje trgov. To zajema možnost preprečitve navedenemu reguliranemu

trgu ali MTF, da bi svojo ureditev dal na razpolago oddaljenim članom ali udeležencem s sedežem v državi članici gostiteljici. Komisijo je treba nemudoma obvestiti o takih ukrepih.

4. Morebitni ukrep, sprejet v skladu z odstavki 1, 2 ali 3, ki zajema sankcije ali omejitve dejavnosti investicijskega podjetja ali reguliranega trga, mora biti ustrezno obrazložen, zadevno investicijsko podjetje ali regulirani trg pa je treba o njem obvestiti.

POGLAVJE III

SODELOVANJE S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 63

Izmenjava informacij s tretjimi državami

1. Države članice lahko sklenejo sporazume o sodelovanju, ki predvidevajo izmenjavo informacij s pristojnimi organi tretjih držav samo, če za razkrite informacije velja jamstvo poklicne skrivnosti, ki je najmanj enakovredna tisti, zahtevani v skladu s členom 54. Taka izmenjava informacij mora biti namenjena opravljanju nalog teh pristojnih organov.

Države članice lahko tretji državi posredujejo osebne podatke v skladu s poglavjem IV Direktive 95/46/ES.

Države članice lahko sklenejo tudi sporazume o sodelovanju, ki predvidevajo izmenjavo informacij z organi, telesi in fizičnimi ali pravnimi osebami tretjih držav, odgovornimi za:

- (i) nadzor nad kreditnimi institucijami, drugimi finančnimi organizacijami, zavarovalnicami in finančnimi trgi;
- (ii) likvidacijo in stečaj investicijskih podjetij in druge podobne postopke;
- (iii) izvajanje obveznih revizij računovodskih izkazov investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij, kreditnih institucij in zavarovalnic pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij ali takih, ki upravljajo odškodninske sheme, pri opravljanju njihovih funkcij;
- (iv) nadzor na telesi, udeleženi pri likvidaciji in stečaju investicijskih podjetij in pri drugih podobnih postopkih;
- (v) nadzor na osebami, zadolženimi za opravljanje obveznih revizij računovodskih izkazov zavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij,

samo, če za razkrite informacije velja jamstvo poklicne skrivnosti, ki je najmanj enakovredna tisti, zahtevani v skladu s členom 54. Taka izmenjava informacij mora biti namenjena opravljanju nalog teh organov ali teles ali fizičnih ali pravnih oseb.

2. Če informacije izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecne privolitve pristojnih organov, ki so jih posredovali, in, kjer je ustrezno, se lahko razkrijejo izključno za namene, za katere ti organi dajo svojo privolitve. Ista določba se uporablja za informacije, ki jih posredujejo pristojni organi tretje države.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 64

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen v skladu s Sklepom Komisije 2001/528/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 navedenega sklepa, pod pogojem, da izvedbeni ukrepi, sprejeti v skladu s tem postopkom, ne spremenijo bistveno določb te direktive.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe se ob izteku štiriletnega obdobja po začetku veljave te direktive uporaba njenih določb, ki zahtevajo sprejetje tehničnih pravil in odločitev v skladu z odstavkom 2, zadrži. Na predlog Komisije lahko Evropski parlament in Svet podaljšata veljavnost zadevnih določb v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe in jih za ta namen revidirata pred iztekom tega obdobja.

Člen 65

Poročila in revizija

1. Pred (*), Komisija na podlagi javnega posvetovanja in glede na razprave s pristojnimi organi poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o možni razširitvi področja uporabe določb Direktive v zvezi z obveznostmi glede preglednosti pred in po trgovanju na transakcije z razredi finančnih instrumentov, ki niso delnice.

2. Pred (**), Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi člena 27.

⁽¹⁾ UL L 191, 13.7.2001, str. 45.

(*) 2 leti po začetku veljavnosti te direktive.

(**) 3 leta po začetku veljavnosti te direktive.

3. Pred (***), Komisija na podlagi javnih posvetovanj in v luči razprav s pristojnimi organi poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o:

- (a) ustreznosti ohranjanja izjeme iz člena 2(1)(k) za podjetja, katerih glavna dejavnost je poslovanje za lastni račun v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago;
- (b) vsebini in obliki sorazmernih zahtev za izdajo dovoljenj in nadzor takih podjetij, kot so investicijska podjetja v smislu te direktive;
- (c) ustreznosti pravil glede imenovanja vezanih zastopnikov pri opravljanju investicijskih storitev in/ali dejavnosti, zlasti glede njihovega nadzora;
- (d) ustreznosti ohranjanja izjeme iz člena 2(1)(i).

4. Pred (***), Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o stanju pri odstranjevanju ovir, ki bi lahko preprečevale združevanje informacij, ki jih morajo objavljati mesta trgovanja, na evropski ravni.

5. Na podlagi poročil iz odstavkov 1 do 4 lahko Komisija da predloge za ustrezno spremembo te direktive.

6. Pred (****), Komisija v luči razprav s pristojnimi organi Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o ustreznosti ohranjanja zahtev glede zavarovanja poklicne odgovornosti, ki veljajo za posrednike v skladu s pravnim redom Skupnosti.

Člen 66

Sprememba Direktive 85/611/EGS

V členu 5 Direktive 85/611/EGS se odstavek 4 nadomesti z:

„4. Členi 2(2), 12, 13 in 19 Direktive 2004/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne o trgih finančnih instrumentov (*) se uporabljajo za opravljanje storitev iz odstavka 3 tega člena s strani družb za upravljanje.

⁽¹⁾ OPOCE vstavi referenčne podatke te direktive.

(*) UL L“

(***) 30 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

(****)] 1 leto po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 67

Sprememba Direktive 93/6/EGS

Direktiva 93/6/EGS se spremeni kot sledi:

1. Člen 2(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Investicijske družbe so vse institucije, ki ustrezajo opredelitvi iz člena 4(1) Direktive 2004/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne o trgih finančnih instrumentov (*), za katere veljajo zahteve navedene direktive, razen:

(a) kreditnih institucij,

(b) lokalnih družb, kakor so opredeljene pod 20, in

(c) družb, ki so pooblašene samo za opravljanje storitve investicijskega svetovanja in/ali za sprejemanje in posredovanje naročil vlagateljev brez posedovanja denarja ali vrednostnih papirjev, ki pripadajo njihovim strankam, in ki se zaradi tega ne smejo nikoli zadolžiti pri svojih strankah.

⁽¹⁾ OPOCE vstavi referenčne podatke te direktive.

(*) UL L“

2. Člen 3(4) se nadomesti z:

„4. Družbe iz točke (b) člena 2(2) morajo imeti ustanovitveni kapital 50 000 EUR v kolikor uživajo svobodo ustanavljanja ali opravljanja storitev v skladu s členi 31 ali 32 Direktive 2004/39/ES.“;

3. V člen 3 se vstavijo naslednji odstavki:

„(4a)

Do revizije Direktive 93/6/ES morajo družbe iz točke (c) člena 2(2) imeti:

(a) ustanovitveni kapital 50 000 EUR; ali

(b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celo ozemlje Skupnosti, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 1 000 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 1 500 000 EUR na leto za vse zahtevke; ali

(c) kombinacijo ustanovitvenega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točkam (a) ali (b).

Komisija periodično revidira zneske iz tega odstavka, da bi upoštevala spremembe evropskega indeksa cen življenjskih

potrebščin, kakor ga objavlja Eurostat, v skladu in hkrati s prilagoditvami po členu 4(7) Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (*).

(4b)

Če je investicijska družba iz člena 2(2)(c) registrirana tudi v skladu z Direktivo 2002/92/ES, mora izpolnjevati zahteve iz člena 4(3) navedene direktive in mora poleg tega imeti:

(a) ustanovitveni kapital 25 000 EUR; ali

(b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celo ozemlje Skupnosti, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 500 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 750 000 EUR na leto za vse zahtevke; ali

(c) kombinacijo ustanovitvenega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točkam (a) ali (b).

(*) UL L 9, 15.1.2003, str. 3.“

Člen 68

Sprememba Direktive 2000/12/ES

Priloga I k Direktivi 2000/12/ES se spremeni kakor sledi:

Na koncu Priloge I se doda naslednji stavek:

„Storitve in dejavnosti iz oddelka A in B Priloge I k Direktivi 2004/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne o trgih finančnih instrumentov (*) so, če se nanašajo na finančne instrumente iz oddelka C Priloge I navedene direktive, predmet vzajemnega priznavanja v skladu s to direktivo.

⁽¹⁾ OPOCE vstavi referenčne podatke te direktive.

(*) UL L“

Člen 69

Razveljavitev Direktive 93/22/EGS

Direktiva 93/22/EGS se razveljavi z dnem ... (*) Sklicevanja na Direktivo 93/22/EGS se štejejo za sklicevanja na to direktivo. Sklicevanja na pogoje, opredeljene v Direktivi 93/22/EGS, ali člene Direktive 93/22/EGS, se štejejo za sklicevanja na ustrezne pogoje, opredeljene v tej direktivi, ali člene te direktive.

(*) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 70

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do (*) O njih nemudoma obvestijo Komisijo.

Ko države članice sprejmejo te ukrepe se v njih sklicujejo na to direktivo ali se na njo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 71

Prehodne določbe

1. Za investicijske družbe, ki so v svojih matičnih državah članicah pridobile dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev že pred (*), se šteje, da so imajo taka dovoljenja za namene te direktive, če zakonodaja teh držav članic določa, da morajo za začetek opravljanja takih dejavnosti izpolnjevati pogoje, primerljive s tistimi iz členov 9 do 14.

2. Za regulirani trg ali upravljavca trga, ki je v svoji matični državi članici pridobil dovoljenje že pred (*), se šteje, da ima tako dovoljenje za namene te direktive, če zakonodaja take države članice določa, da mora regulirani trg ali upravljavec trga (odvisno od primera) izpolnjevati pogoje, primerljive s tistimi iz naslova III.

3. Za vezane zastopnike, vpisane v javni register pred (*) se šteje, da so tako registrirani za namene te direktive, če zakonodaja zadevnih držav članic določa, da morajo vezani zastopniki izpolnjevati pogoje, primerljive s tistimi iz člena 23.

4. Za informacije, sporočene pred (*) za namene členov 17, 18 ali 30 Direktive 93/22/EGS, se šteje, da so sporočene za namene členov 31 in 32 te direktive.

5. Kateri koli obstoječi sistem, ki ustreza opredelitvi za MTF, ki ga upravlja tržni upravljavec reguliranega trga, se pooblasti kot MTF na zahtevo tržnega upravljavca reguliranega trga, pod pogojem, da upošteva pravila, enakovredna tistim, ki jih zahteva ta direktiva za izdajo dovoljenja in delovanje MTF, in da je zadevna zahteva dana v 18 mesecih od datuma iz člena 70.

6. Investicijske družbe so pooblaščenice, da še naprej štejejo obstoječe poklicne stranke za take stranke, pod pogojem, da je taka kategorizacija investicijski družbi odobrena na podlagi primerne ocene strokovnosti, izkušenj in znanja stranke, ki v luči narave predvidenih transakcij ali storitev daje ustrezno zagotovilo, da je stranka sposobna sprejemati svoje lastne investicijske odločitve in razume zadevna tveganja. Te investicijske družbe svoje stranke obvestijo o pogojih iz direktive glede kategorizacije strank.

Člen 72

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 73

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 21. aprila 2004

Za Evropski parlament

Predsednik

P. COX

Za Svet

Predsednik

D. ROCHE

(*) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

SEZNAM STORITEV IN DEJAVNOSTI TER FINANČNIH INSTRUMENTOV

Oddelek A

Investicijske storitve in dejavnosti

- (1) Sprejemanje in posredovanje naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti.
- (2) Izvajanje naročil v imenu strank.
- (3) Poslovanje za lastni račun.
- (4) Upravljanje portfeljev.
- (5) Investicijsko svetovanje.
- (6) Izvedba prodaje primarne izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa.
- (7) Plasiranje finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa.
- (8) Upravljanje večstranskega sistema trgovanja (MTF).

Oddelek B

Pomožne storitve

- (1) Hramba in upravljanje finančnih instrumentov za račun strank, vključno s skrbništvom in sorodnimi storitvami, kot je upravljanje gotovine/zavarovanja;
- (2) Odobranje posojil vlagatelju, da bi ta lahko opravil eno ali več transakcij s finančnimi instrumenti, če je družba, ki odobri posojilo, vpletena v transakcijo;
- (3) Svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, industrijske strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združevanji in nakupi podjetij;
- (4) Menjalniške storitve, če so povezane z opravljanjem investicijskih storitev;
- (5) Investicijske raziskave in finančne analize ali druge oblike splošnih priporočil v zvezi s transakcijami s finančnimi instrumenti;
- (6) Storitve v zvezi z izvedbo prodaje primarne izdaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa;
- (7) Investicijske storitve in dejavnosti ter pomožne storitve vrst, zajetih v oddelek A ali B Priloge I, ki zadevajo podlago izvedenih finančnih instrumentov iz oddelka C – 5, 6, 7 in 10 – če so povezane z opravljanjem investicijskih ali pomožnih storitev.

Oddelek C

Finančni instrumenti

- (1) Prenosljivi vrednostni papirji;
- (2) Instrumenti denarnega trga;
- (3) Enote v kolektivnih investicijskih podjetjih;
- (4) Opcije, terminske pogodbe, menjalni posli, nestandardizirane terminske pogodbe in druge pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z vrednostnimi papirji, valutami, obrestnimi merami ali donosi ali drugi izvedeni finančni instrumenti, finančni indeksi ali finančni ukrepi, ki jih je mogoče poravnati fizično ali v gotovini;
- (5) Opcije, terminske pogodbe, menjalni posli, nestandardizirane terminske pogodbe in druge pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z blagom, ki morajo biti poravnani v gotovini ali so lahko poravnani v gotovini po izbiri ene od strank (drugače kot zaradi neizpolnitve obveznosti ali drugega razloga za prenehanje);

- (6) Opcije, terminske pogodbe, menjalni posli in druge pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z blagom, ki se lahko poravnajo fizično, pod pogojem, da so predmet trgovanja na reguliranem trgu in/ali MTF;
 - (7) Opcije, standardizirane terminske pogodbe, menjalni posli, terminske pogodbe in katere koli druge pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z blagom, ki se lahko poravnajo fizično in sicer niso navedene pod C.6 in nimajo komercialnih namenov ter imajo značilnosti drugih izvedenih finančnih instrumentov, ob upoštevanju, ali se, med drugim, obračunavajo in poravnajo prek priznanih klirinških hiš ali so predmet rednih pozivov k doplačilu;
 - (8) Izvedeni finančni instrumenti za prenos kreditnih rizikov;
 - (9) Finančne pogodbe na razlike;
 - (10) Opcije, terminske pogodbe, menjalni posli, nestandardizirane terminske pogodbe in druge pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi s spremenljivkami ozračja, prevoznimi stroški, dovoljenji za izdajanje ali stopnjami inflacije ali drugi uradni ekonomski statistični podatki, ki morajo biti poravnani v gotovini ali se lahko poravnajo v gotovini po izbiri ene od strank (drugače kot zaradi neizpolnitve obveznosti ali drugega razloga za prenehanje), ter katera koli druga pogodba na izvedene finančne instrumente v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, indeksi in ukrepi, ki sicer ni navedena v tem oddelku in ki ima značilnosti drugih izvedenih finančnih instrumentov, ob upoštevanju, ali so, med drugim, predmet trgovanja na reguliranem trgu ali MTF, se obračunavajo in poravnajo prek priznanih klirinških hiš ali so predmet rednih pozivov k doplačilu.
-

PRILOGA II

POKLICNE STRANKE ZA NAMEN TE DIREKTIVE

Poklicna stranka je stranka, ki ima izkušnje, znanje in strokovnost, da lahko sama sprejema investicijske odločitve in pravilno oceni zadevne rizike. Da bi se štela za poklicno stranko, mora stranka izpolnjevati naslednja merila:

I. Kategorije strank, ki se štejejo za profesionalce

Naslednje osebe bi se morale vse šteti za profesionalce pri vseh investicijskih storitvah in dejavnostih ter finančnih instrumentih za namene te direktive.

- (1) Subjekti, ki morajo pridobiti dovoljenje ali biti regulirani za delovanje na finančnih trgih. Spodnji seznam bi bilo treba razumeti, kot da zajema vse subjekte z dovoljenji, ki opravljajo značilne dejavnosti navedenih subjektov: subjekti, ki jim država članica v skladu z direktivo izda dovoljenje, subjekti, ki jim država članica izda dovoljenje ali jih regulira brez povezave z direktivo, in subjekti, ki jim izda dovoljenje ali jih regulira država nečlanica:
 - (a) Kreditne institucije
 - (b) Investicijska podjetja
 - (c) Druge pooblašene ali regulirane finančne institucije
 - (d) Zavarovalnice
 - (e) Kolektivne investicijske sheme in družbe za upravljanje takih shem
 - (f) Pokojninski skladi in družbe za upravljanje taki skladov
 - (g) Trgovci z bazičnimi proizvodi in izvedenimi finančnimi instrumenti na blago
 - (h) Lokalni vlagatelji
 - (i) Drugi institucionalni vlagatelji
- (2) Velika podjetja, ki na ravni podjetja izpolnjujejo dve od naslednjih zahtev:

— bilančna vsota:	20 000 000 EUR,
— neto promet:	40 000 000 EUR,
— lastna finančna sredstva:	2 000 000 EUR.
- (3) Nacionalne in regionalne vlade, javna telesa, ki upravljajo javni dolg, centralne banke, mednarodne in nadnacionalne institucije, kot so Svetovna banka, MDS, ECB, EIB in druge podobne mednarodne organizacije.
- (4) Drugi institucionalni vlagatelji, katerih glavna dejavnost je vlaganje v finančne instrumente, vključno s subjekti, ki se ukvarjajo z listinjenjem sredstev ali drugimi transakcijami financiranja.

Zgoraj navedeni subjekti se štejejo za profesionalce. Vseeno jim mora biti dovoljeno, da zahtevajo neprofesionalno obravnavo, in investicijske družbe lahko privolijo v zagotavljanje višje stopnje zaščite. Če je stranka investicijske družbe zgoraj navedeno podjetje, jo mora investicijska družba pred opravljanjem storitev obvestiti, da se glede na informacije s katerimi družba razpolaga stranka šteje za poklicno stranko in se bo tako obravnavala, razen če se družba in stranka dogovorita drugače. Družba mora stranko obvestiti tudi, da lahko zahteva spremembo pogojev pogodbe za zagotovitev višje stopnje zaščite.

Stranka, ki se jo šteje za poklicno stranko, je odgovorna, da zahteva višjo stopnjo zaščite, če meni, da ni sposobna ustrežno oceniti ali obvladovati zadevnih tveganj.

Ta višja stopnja zaščite se zagotovi, ko stranka, ki se šteje za poklicno stranko, sklene pisno pogodbo z investicijsko družbo, po kateri se ne obravnava kot profesionalac za namene veljavnega režima vodenja poslov. Taka pogodba bi morala določati, ali se to uporablja za eno ali več specifičnih storitev ali transakcij ali za eno ali več vrst proizvodov ali transakcij.

II. Stranke, ki se na zahtevo lahko obravnavajo kot profesionalci

II.1 Identifikacijska merila

Tudi strankam, ki niso tiste iz oddelka I, vključno s telesi javnega sektorja in zasebnimi vlagatelji posamezniki, je lahko dovoljeno, da se odpovedo nekaterim od zaščitnih ukrepov, ki jih zagotavljajo pravila o vodenju poslov.

Investicijskim družbam bi zato moralo biti dovoljeno, da katere koli od zgornjih strank obravnavajo kot profesionalce, pod pogojem, da so izpolnjena ustrezna merila in postopki, navedeni spodaj. Vseeno se za te stranke ne sme predpostavljati, da imajo tržno znanje in izkušnje, primerljive s tistimi iz kategorij iz oddelka I.

Morebitna odpoved zaščiti, ki jo zagotavlja standardni režim vodenja poslov, se šteje za veljavno samo, če primerna ocena strokovnosti, izkušenj in znanja stranke, ki jo da investicijska družba, da razumno zagotovi, da je stranka glede na naravo predvidenih transakcij ali storitev sposobna sprejemati svoje lastne investicijske odločitve in razumeti zadevna tveganja.

Preskus usposobljenosti, ki se uporablja za poslovodje in direktorje subjektov z dovoljenjem v skladu z direktivami na finančnem področju, se lahko šteje za primer ocene strokovnosti in znanja. V primeru majhnih subjektov bi morala biti oseba, ki je predmet zgornjega ocenjevanja, oseba, pooblaščenca za izvajanje transakcij v imenu subjekta.

Pri zgornjem ocenjevanju morata biti izpolnjeni najmanj dve od naslednjih meril:

- v prejšnjih štirih četrtletjih je stranka na ustreznem trgu opravljala transakcije znatne velikosti s povprečno pogostostjo 10 transakcij na četrtletje,
- obseg portfelja finančnih instrumentov stranke, ki po opredelitvi zajema gotovinske depozite in finančne instrumente, presega 500 000 EUR,
- stranka dela ali je delala v finančnem sektorju najmanj eno leto na poklicnem položaju, ki zahteva poznavanje predvidenih transakcij ali storitev.

II.2 Postopek

Zgoraj opredeljene stranke se lahko odpovedo koriščenju podrobnih pravil obnašanja samo, če se upošteva naslednji postopek:

- investicijski družbi morajo pisno navesti, da želijo biti obravnavane kot poklicne stranke na splošno ali glede posamezne investicijske storitve ali transakcije ali vrste transakcij ali proizvodov,
- investicijska družba jih mora pisno jasno opozoriti na zaščito in pravice do odškodnine za vlagatelje, ki jih lahko izgubijo,
- v dokumentu, ločenem od pogodbe, morajo pisno navesti, da se zavedajo posledic izgube take zaščite.

Pred odločitvijo, da sprejmejo morebitno zahtevo za odpoved, morajo biti investicijske družbe dolžne sprejeti vse razumne ukrepe za zagotovitev, da stranka, ki zahteva, da jo obravnavajo kot poklicno stranko, izpolnjuje zadevne zahteve iz oddelka II.1 zgoraj.

Ne glede na to pa, če so stranke že kategorizirane kot profesionalci v skladu s parametri in postopki, podobnimi tistim zgoraj, ni namen, da bi na njihov odnos z investicijskimi družbami vplivala morebitna nova pravila, sprejeta v skladu s to prilogo.

Podjetja morajo izvajati ustrezne pisne notranje politike in postopke za kategorizacijo strank. Poklicne stranke so odgovorne, da družbo sproti obveščajo o morebitnih spremembah, ki bi lahko vplivale na njihovo trenutno kategorizacijo. Če pa investicijska družba ugotovi, da stranka ne izpolnjuje več začetnih pogojev, zaradi česar je postala upravičena do profesionalnega obravnavanja, mora investicijska družba ustrezno ukrepati.